Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0157

Pasākumi ES lopkopības nozares ilgtspējīgai nākotnei, ņemot vērā nepieciešamību garantēt nodrošinājumu ar pārtiku, lauksaimnieku noturību un risināt dzīvnieku slimību radītās problēmas

Eiropas Parlamenta 2026. gada 30. aprīļa rezolūcija par pasākumiem ES lopkopības nozares ilgtspējīgai nākotnei, ņemot vērā nepieciešamību garantēt nodrošinājumu ar pārtiku, lauksaimnieku noturību un risināt dzīvnieku slimību radītās problēmas (2025/2053(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 38. un 39. pantu, ar ko nosaka kopīgu lauksaimniecības politiku (KLP) un tās mērķus,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 2. decembra Regulu (ES) 2021/2115, ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013[1],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 2. decembra Regulu (ES) 2021/2116 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013[2],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 2. decembra Regulu (ES) 2021/2117, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013,

---

1 OV L 435, 6.12.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.
2 OV L 435, 6.12.2021., 187. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.

ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām, (ES) Nr. 251/2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem[3],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 14. maija Regulu (ES) 2024/1468, ar kuru attiecībā uz labiem lauksaimnieciskā un vidiskā stāvokļa standartiem, klimata, vides un dzīvnieku labturības shēmām, KLP stratēģisko plānu grozījumiem, KLP stratēģisko plānu pārskatīšanu un attiecībā uz atbrīvošanu no kontroles un sodiem groza Regulu (ES) 2021/2115 un (ES) 2021/2116[4],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 27. novembra Regulu (ES) 2024/3012, ar ko izveido Savienības sertifikācijas satvaru pastāvīgai oglekļa piesaistei, oglekļsaistīgai saimniekošanai un oglekļa uzkrāšanai produktos[5],

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 19. februāra paziņojumu "Lauksaimniecība un pārtika — kādām tām būt? Pievilcīga ES lauksaimniecības un pārtikas nozare, kas kopīgi veidojama nākamo paaudžu labā" (COM(2025)0075),

– ņemot vērā stratēģiskā dialoga par lauksaimniecības nākotni Eiropas Savienībā galīgo ziņojumu "Kopīga perspektīva attiecībā uz lauksaimniecību un pārtiku Eiropā", kas publicēts 2024. gada 4. septembrī[6],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta Regulu (ES) 2016/429 par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā ("Dzīvnieku veselības tiesību akts")[7],

---

3 OV L 435, 6.12.2021., 262. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj.

4 OV L, 2024/1468, 24.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.

5 OV L, 2024/3012, 6.12.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.

6 Stratēģiskais dialogs par lauksaimniecības nākotni Eiropas Savienībā, https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/171329ff-0f50-4fa5-946f-aea11032172e_en?filename=strategic-dialogue-report-2024_en.pdf.

7 OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj.

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada 7. decembra Īstenošanas regulu (ES) 2020/2002, ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/429 piemērot attiecībā uz Savienības līmeņa paziņošanu un Savienības līmeņa ziņošanu par sarakstā norādītajām slimībām, attiecībā uz Savienības uzraudzības programmu un izskaušanas programmu iesniegšanas un ziņošanas un statusa "brīvs no slimības" atzīšanas pieteikuma formātiem un procedūrām un attiecībā uz datorizētu informācijas sistēmu[8],

– ņemot vērā Komisijas 2019. gada 17. decembra Deleģēto regulu (ES) 2020/689, ar ko attiecībā uz noteikumiem par noteiktu sarakstā norādītu un jaunradušos slimību uzraudzību, izskaušanas programmām un statusu "brīvs no slimības" papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/429[9],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula)[10],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/99/EK par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK[11],

– ņemot vērā Komisijas 2019. gada 17. decembra Deleģēto regulu (ES) 2020/687, ar ko attiecībā uz noteikumiem par noteiktu sarakstā norādītu slimību profilaksi un kontroli papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/429[12],

– ņemot vērā Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību[13], Padomes 2004. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK)

---

8 OV L 412, 8.12.2020., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/2002/oj.

9 OV L 174, 3.6.2020., 211. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/689/oj.

10 OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1069/oj.

11 OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/99/oj.

12 OV L 174, 3.6.2020., 64. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/687/oj.

13 OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

Nr. 1255/97[14] un Padomes 2009. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 1099/2009 par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā[15];

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Regulu (ES) 2019/6 par veterinārajām zālēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/82/EK[16],

– ņemot vērā Padomes 2023. gada 13. jūnija ieteikumu par to, kā pastiprināt ES rīcību cīņai pret rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem, ievērojot pieeju "Viena veselība" (2023/C 220/01)[17],

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada 17. novembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2020/1729 par uzraudzību un ziņošanu attiecībā uz zoonotisko un komensālo baktēriju rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem un ar ko atceļ Īstenošanas lēmumu 2013/652/ES[18],

– ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Pamatnostādnes antimikrobiālo līdzekļu piesardzīgai lietošanai veterinārijā" (2015/C 299/04)[19], kas publicēts 2015. gada 11. septembrī,

– ņemot vērā ES Padomes prezidentvalsts Beļģijas ieteikumus pēc 2024. gada 24. janvārī notikušās ministru konferences par dzīvnieku slimībām, kuros norādīts, ka infekciozu epidēmiju pārvaldībā saimniecības biodrošībai un vakcinācijai būtu jākļūst par galvenajām stratēģijām, kas būtu alternatīvas masveida kaušanai,

– ņemot vērā Komisijas 2011. gada 15. novembra paziņojumu "Rīcības plāns pret pieaugošajiem draudiem, ko rada mikrobu rezistence" (COM(2011)0748),

– ņemot vērā Padomes 2004. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97,

– ņemot vērā 2023. gada 19. oktobra rezolūciju par paaudžu maiņu ES lauku saimniecībās turpmākajā periodā[20],

---

14 OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2005/1/oj.
15 OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1099/oj.
16 OV L 4, 7.1.2019., 43. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj.
17 OV C 220, 22.6.2023., 1. lpp.
18 OV L 387, 19.11.2020., 8. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1729/oj.
19 OV C 299, 11.9.2015., 7. lpp.
20 OV C, C/2024/2658, 29.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.

– ņemot vērā 2023. gada 14. jūnija rezolūciju par pārtikas nodrošinājumu un ES lauksaimniecības ilgtermiņa noturības panākšanu[21],

– ņemot vērā 2022. gada 13. decembra rezolūciju par ilgtermiņa redzējumu attiecībā uz ES lauku apvidiem — virzība uz spēcīgākiem, labāk savienotiem, noturīgākiem un pārticīgākiem lauku apvidiem līdz 2040. gadam[22],

– ņemot vērā 2022. gada 24. novembra rezolūciju par lopkopības un lielo plēsēju aizsardzību Eiropā[23],

– ņemot vērā 2022. gada 16. februāra rezolūciju par īstenošanas ziņojumu par lauksaimniecības dzīvnieku labturību[24],

– ņemot vērā 2022. gada 20. janvāra ieteikumu Padomei un Komisijai pēc izmeklēšanas saistībā ar apgalvojumiem par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā Savienības teritorijā un ārpus tās[25],

– ņemot vērā Izmeklēšanas komitejas par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā 2021. gada 14. decembra galīgo ziņojumu par izmeklēšanu saistībā ar iespējamiem pārkāpumiem un pārvaldības kļūdām Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību transportēšanas laikā,

– ņemot vērā 2021. gada 10. februāra rezolūciju par jaunu aprites ekonomikas rīcības plānu[26],

– ņemot vērā 2023. gada 19. oktobra rezolūciju par Eiropas drošības stratēģiju[27],

– ņemot vērā Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (*WOAH*) standartus, kas noteikti Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksā,

– ņemot vērā Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (*FAO*) 2023. gada ziņojumu “Sauszemes dzīvnieku izcelsmes pārtikas ieguldījums veselīgos ēšanas paradumos uztura un veselības rezultātu uzlabošanai — pierādījumi un politikas pārskats par zināšanām un to trūkumu”,

---

21 OV C, C/2024/483, 23.1.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
22 OV C 177, 17.5.2023., 35. lpp.
23 OV C 167, 11.5.2023., 77. lpp.
24 OV C 342, 6.9.2022., 45. lpp.
25 OV C 336, 2.9.2022., 20. lpp.
26 OV C 465, 17.11.2021., 11. lpp.
27 OV C, C/2024/2657, 29.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2657/oj.

– ņemot vērā *WOAH* Rezolūciju Nr. 29 ar nosaukumu “Veterinārās vakcīnas un vakcinācija: no zinātnes līdz rīcībai — pārdomas par pārmaiņām”, kas pieņemta 2025. gada maijā,

– ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) informatīvo ziņojumu “Ekstensīvās lopkopības un organisko mēslošanas līdzekļu priekšrocības Eiropas zaļā kursa kontekstā”, kas pieņemts 2021. gada 8. decembrī,

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A10-0088/2026),

A. tā kā lopkopības nozare jau ilgu laiku ir būtisks ES lauksaimniecības pīlārs, jo īpaši lauku apvidos, un sniedz būtisku un unikālu ieguldījumu ievērojamā ES ekonomikas daļā; tā kā lopkopības produkcijas un produktu vērtība 2023. gadā sasniedza 214,3 miljardus EUR kas ir 40 % no ES kopējās lauksaimniecības produkcijas minētajā gadā, un tā kā augkopības rentabilitāte un ilgtspēja ir atkarīga no noturīgas lopkopības;

B. tā kā dzīvnieku lauksaimniecības vērtības ķēde ir gara un sarežģīta un tajā ir iesaistīti daudzi dalībnieki — no audzēšanas, barības un dzīvnieku veselības nozares līdz lauksaimniekiem un pārstrādes nozarei, kas saistīta ar dzīvnieku produktu ražošanu (piena un gaļas pārstrāde, dzīvnieku barība, dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti), un tai ir būtiska nozīme Eiropas Savienībā inovācijas, apgrozījuma un nodarbinātības ziņā;

C. tā kā taisnīgas dzīvnieku izcelsmes produktu cenas un reģionālās vērtības ķēdes var aizsargāt lauksaimnieku ienākumus; tā kā lopkopības lauksaimniecības vērtības ķēdē ir iesaistīts plašs dalībnieku loks, sākot no nozarēm pirms ražas novākšanas, piemēram, audzēšanas, barības un dzīvnieku veselības, līdz lauksaimniekiem un pārtikas pārstrādes nozarei pēc ražas novākšanas, un tā ir svarīga vērtības ķēde ES apgrozījuma un nodarbinātības ziņā, ņemot vērā cilvēku pastāvīgo iesaisti ražošanas procesā, kas būtiski veicina ES pārtikas nodrošinājumu un suverenitāti un autonomiju attiecībā uz proteīnu;

D. tā kā vietējās kautuvju struktūras var būtiski veicināt reģionālo pievienoto vērtību, saīsināt piegādes ķēdes un samazināt emisijas, ko rada gaļas produktu pārvadāšana, jo reģionālās kautuves var labāk izpildīt atsevišķu reģionu īpašās tirgus prasības un veicināt uz pieprasījumu balstītu ražošanu;

E. tā kā lopkopība ir ārkārtīgi svarīga daudziem Eiropas reģioniem, no kuriem lielākajai daļai draud iedzīvotāju skaita samazināšanās; tā kā 58 % Eiropas saimniecību tur dzīvniekus; tā kā jauktas un specializētas lopkopības saimniecības veido 40,9 % no Eiropas

saimniecībām un Eiropas lopkopības saimniecībās ir nodarbināti aptuveni četri miljoni cilvēku (gan algoti, gan nealgoti darbinieki); tā kā pēdējo 20 gadu laikā ES ir zaudējusi 37 % savu lauksaimnieku un lauksaimnieku ienākumi uz vienu hektāru ir samazinājušies par 12 %;

F. tā kā lopkopība daudzos ES reģionos, piemēram, kalnu un iekšzemes teritorijās, lauku apvidos un vairākos tālākajos reģionos, ir vienīgā dzīvotspējīgā saimnieciskā darbība un tai ir būtiska nozīme iedzīvotāju skaita, bioloģiskās daudzveidības un tradicionālo ainavu saglabāšanā, kā arī citu vietējo saimniecisko darbību virzīšanā; tā kā attālo un salu reģionu īpašo attīstības problēmu pārvarēšanas programmai (*POSEI*) paredzētie finanšu piešķīrumi ir jāpielāgo, ņemot vērā inflācijas izraisīto devalvāciju, lai tā varētu pildīt savu uzdevumu atbalstīt lauksaimniekus un lopkopjus tālākajos reģionos;

G. tā kā visa lopkopības nozare sniedz klimatiskus un vidiskus ieguvumus, jo sekvestrē oglekli, regulē ūdens plūsmas un uzlabo ūdens kvalitāti, aizsargā bioloģisko daudzveidību, novērš mežu ugunsgrēkus, saglabā iedzīvotājus lauku apvidos un uztur daudzveidīgas un atklātas ainavas, jo īpaši nelabvēlīgākā situācijā esošos un kalnu apvidos;

H. tā kā tādu dzīvnieku sugas, kas nav atgremotāji, piemēram, cūkas un mājputni, rada mazākas siltumnīcefekta gāzu emisijas, pateicoties to barības pārstrādes efektivitātei, un var vēl vairāk veicināt apritīgumu, savā barībā izmantojot atkritumu plūsmu produktus, savukārt to kūtsmēsli kalpo par dabīgu mēslošanas līdzekli augkopībai; tā kā vairāku Eiropas lopkopības modeļu klimatiskā efektivitāte ģenētikas, tehnoloģiju, inovācijas un zināšanu jomā ir ārkārtīgi svarīga pasaules produkcijai un tās ilgtspējai;

I. tā kā ES ir pasaulē otrā lielākā gaļas ražotāja, ierindojoties aiz Ķīnas, bet apsteidzot ASV, un ES lopkopības sistēmas sniedz būtisku ieguldījumu ES ekonomikā, tirdzniecībā un ar to saistītajās darbvietās un uztur pasaulē vadošos standartus dzīvnieku labturības, efektivitātes un ilgtspējas jomā;

J. tā kā ievērojamu daļu Eiropas Savienībā saražotās gaļas veido cūkgaļa un mājputni, tai ir būtiska nozīme pārtikas nodrošinājuma garantēšanā, piedāvājot Eiropas patērētājiem cenas ziņā pieejamus produktus un uzturot daudzu lauksaimnieku iztikas līdzekļus; tā kā tradicionālo sistēmu ilgtspējas uzlabošana ļaus panākt būtiskus ilgtspējas uzlabojumus, kas nāks par labu plašam patērētāju lokam, tostarp patērētājiem ar zemākiem ienākumiem, nodrošinot, ka dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas joprojām ir cenas ziņā pieņemamas un pieejamas visiem ES iedzīvotājiem;

K. tā kā 2023. gadā ES bija 133 miljoni cūku, 74 miljoni liellopu, 58 miljoni aitu, 11 miljoni kazu un pēc aplēsēm 1,63 miljardi mājputnu;

L. tā kā ES 2023. gadā saražoja 40,7 miljonus tonnu gaļas, tostarp cūkgaļu (50 %), mājputnu gaļu (32 %), liellopu gaļu (15 %) un aitas un kazas gaļu (1 %);

M. tā kā ES ir pasaulē lielākā govs piena ražotāja, kas nodrošina vairāk nekā 20 % no pasaules piena piedāvājuma, un tā ieņem vadošo vietu starptautiskajā piena produktu tirdzniecībā — tās piena produktu eksports veido vairāk nekā 30 % no pasaules piena produktu eksporta;

N. tā kā ES dzīvnieku izcelsmes produktu eksporta neto apjoms kopš 2000. gada ir palielinājies vairāk nekā trīs reizes un 2024. gadā sasniedza 37,8 miljardus EUR (izņemot Kopienas iekšējo tirdzniecību) apstākļos, kuros saskaņā ar jaunākajām *FAO* prognozēm paredzams, ka globālais pieprasījums pēc gaļas, piena produktiem un olām līdz 2050. gadam palielināsies par 25–50 %[28];

O. tā kā 2023. gadā ES importēja gandrīz 900 000 tonnu mājputnu gaļas, vairāk nekā 340 000 tonnu liellopu gaļas un aptuveni 150 000 tonnu aitas gaļas;

P. tā kā dzīvnieku izcelsmes produkti ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm (ĢIN) veido gandrīz 20 % no visām ES ĢIN un šie produkti rada ievērojamu pievienoto vērtību lauku apgabalu ekonomikai, atspoguļojot ne tikai ES pārtikas mantojuma ekonomisko nozīmi, bet arī kultūras vērtību;

Q. tā kā ārpuscenu konkurētspēja, tostarp augsti produktu standarti, kas saistīti ar drošumu, izsekojamību un kvalitāti, ir būtiska ES lopkopības iezīme, taču salīdzinājumā ar ES tirdzniecības partneriem tā rada augstākas ražošanas izmaksas un produktu cenas; tā kā šo augsto ES vides, pārtikas nekaitīguma un dzīvnieku labturības standartu saglabāšana ietekmē ES lopkopības nozares starptautisko konkurētspēju un tādēļ tirdzniecības nolīgumu apspriešanas un noslēgšanas laikā tiem jāpievērš īpaša uzmanība;

R. tā kā lopkopji saskaras ar likumdošanas slogu, jo atbilstība ietver izmaksas, un pastāvīgas izmaiņas tiesību aktos rada nenoteiktību attiecībā uz dārgu ieguldījumu veikšanu; tā kā stabils tiesiskais regulējums ir būtiska garantija Eiropas lauksaimniekiem to centienos plānot nākotni un saglabāt un palielināt savu ražošanas potenciālu;

S. tā kā ES lauksaimniecības veicināšanas politikai ir būtiska nozīme augstas kvalitātes Eiropas lauksaimniecības pārtikas produktu, tostarp dzīvnieku izcelsmes produktu, redzamības un konkurētspējas palielināšanā gan iekšējā tirgū, gan starptautiski; tā kā šī politika un eksports uz galvenajiem tirgiem, ko tā atbalsta, ir svarīgs virzītājspēks, kas uzlabo lauksaimnieku ieņēmumus un dod viņiem

---

28 *FAO, "The future of food and agriculture – Alternative pathways to 2050"*, https://www.fao.org/global-perspectives-studies/resources/detail/en/c/1157074/.

iespēju turpināt ieguldīt savu lauku saimniecību modernizācijā;

T. tā kā lauksaimniecības dzīvnieku skaits, saimniecību un ganāmpulku lielums, specializācijas pakāpe nozarē, ražošanas intensitāte, ko mēra pēc ganāmpulka vienību skaita uz hektāru, un zālāju īpatsvars izmantotajā lauksaimniecības zemes platībā (ILZP) dažādās dalībvalstīs un dažādos dalībvalstu reģionos ievērojami atšķiras;

U. tā kā lopkopība, jo īpaši mazās un vidējās lauku saimniecībās, pašlaik saskaras ar vairākiem pārbaudījumiem ekonomikas, vides un sociālajā jomā;

V. tā kā pēdējo desmit gadu laikā lauksaimniecības dzīvnieku skaits ir samazinājies un *Eurostat* statistika liecina, ka laikposmā no 2014. līdz 2024. gadam cūku skaits ir samazinājies par 8,1 %, liellopu skaits — par 8,7 %, īpaši pēdējo četru gadu laikā, aitu skaits — par 9,4 % un kazu skaits — par 16,3 %; tā kā vienīgais izņēmums ir mājputnu nozare, kurā mājputnu skaits ir palielinājies;

W. tā kā Komisija savā redzējumā par lauksaimniecības un pārtikas nozari uzsver, ka ir vajadzīgs ilgtermiņa redzējums par lopkopības nozari, un ir uzsākusi darba virzienu attiecībā uz lopkopību, kurā tiek pētīti politikas virzieni konkurētspējīgai un ilgtspējīgai ES lopkopības nozarei;

X. tā kā dzīvnieku izcelsmes produkti, ja tos lieto saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas pamatnostādnēm, padara uzturu līdzsvarotu un uzturvielām bagātu, nodrošinot stabilu avotu tādām svarīgām uzturvielām kā augstas kvalitātes olbaltumvielas, vitamīni un minerālvielas;

Y. tā kā ir gaidāms, ka nākamo 30 gadu laikā pasaulē pieaugs dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielu patēriņš un tas, ņemot vērā pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumu, izraisīs ievērojamu pieprasījuma līmeņu pieaugumu; tā kā ES lopkopība kā būtisks augstas kvalitātes, vietēji ražotu olbaltumvielu avots būtu jāatzīst par stratēģisku pīlāru ES olbaltumvielu suverenitātes stiprināšanai un ekonomikas noturības, stratēģiskās autonomijas un sociālās atbildības veicināšanai;

Z. tā kā ir svarīgi, lai ES, kas ir viena no efektīvākajām dzīvnieku olbaltumvielu ražotājām siltumnīcefekta gāzu emisiju ziņā, saglabātu spēju ražot dzīvnieku olbaltumvielas ilgtspējīgi, jo iekšzemes ražošanas samazināšanās vai tās pārcelšana uz reģioniem ar mazāk efektīvām sistēmām, visticamāk, radītu lielākas globālās siltumnīcefekta gāzu emisijas;

AA. tā kā saskaņā ar Eiropas Komisijas sniegto informāciju kopproteīna avotu ziņā ES pašpietiekamība sasniedz tikai 75 % un tā joprojām ir atkarīga no vairāk nekā 70 % augu olbaltumvielu, piemēram, sojas miltu un citu eļļas augu produktu, importa, kas Eiropas lauksaimniecības nozari pakļauj būtiskai neaizsargātībai, tostarp

ģeopolitiskajai nestabilitātei, tirdzniecības ierobežojumiem un piegādes ķēdes traucējumiem;

AB. tā kā lopkopju skaits ES strauji samazinās ekonomisko grūtību dēļ, kas galvenokārt saistītas ar ierobežoto ienesīgumu, kā arī nozares pievilcības trūkuma, vektoru pārnēsāto un citu dzīvnieku slimību izplatības un ievērojama paaudžu nomaiņas trūkuma dēļ; tā kā ES ir kritisks tādu veterinārārstu trūkums, kuri specializējas lauksaimniecības dzīvnieku aprūpē; tā kā lauksaimnieku atteikšanās no lopkopības bieži vien ir saistīta arī ar ražošanas koncentrāciju lielās saimniecībās un spiedienu, ko izdara kaimiņi, kuri nav iesaistīti lauksaimniecības nozarē, tostarp protestiem pret lopkopībai un lauksaimnieciskajai ražošanai raksturīgajiem traucējumiem, piemēram, smakām, troksni un putekļiem;

AC. tā kā šajā sakarā ir būtiski uzlabot nozares pievilcību, izmantojot ienākumu atbalstu, racionalizētu birokrātiju, mērķtiecīgus stimulus un labākus dzīves apstākļus lauku apvidos, lai nodrošinātu, ka lopkopība ir dzīvotspējīga un palīdz garantēt ES teritoriālo kohēziju;

AD. tā kā viena no galvenajām problēmām Eiropas lopkopības nozarē ir jauniešu un jauno lauksaimnieku integrācijas trūkums, kā arī darbaspēka trūkums; tā kā tādēļ ir jāatvieglo saimniecību izveide un pārņemšana, piedāvājot mērķtiecīgu atbalstu darbības uzsākšanai, vienlaikus cīnoties pret pārmērīgām lopkopju parādsaistībām; tā kā lauksaimniecības radītie ienākumi nav pietiekami, lai nozarei piesaistītu kvalificētu darbaspēku;

AE. tā kā ES lopkopības nozarē strādā vairāk sieviešu nekā jebkad agrāk un viņu aktīva līdzdalība būtu jāatbalsta un jāveicina, un būtu labāk jāatzīst viņu ieguldījums;

AF. tā kā lauksaimniecības pārtikas kooperatīvi ir uzņēmumi, ko izveidojuši lopkopji, kuri nolemj apvienot spēkus, lai kopīgi tirgotu savus produktus, veiktu kopīgus ieguldījumus, kas rada lielāku vērtību biedriem, un piedāvātu pakalpojumus un finansējumu, ko citādi būtu ļoti grūti iegūt;

AG. tā kā tiešo maksājumu un kopējo subsīdiju, tostarp investīciju atbalsta, daļa veido ievērojamu daļu no neto lauksaimniecības ienākumiem lopkopībā un paralēlajā ražošanā, uzsverot tās būtisko lomu; tā kā ar KLP atbalstu nepietiek, lai apturētu ražošanas un lauksaimnieku skaita samazināšanos un piesaistītu jauniešus lopkopībai, un tādēļ ir svarīgi papildināt lauksaimnieku ienākumus gan no tirgus, gan no publiskā atbalsta, izmantojot dažādošanu, piemēram, agrotūrismu un riska pārvaldības rīkus, lai palielinātu viņu konkurētspēju, rentabilitāti un ilgtermiņa noturību;

AH. tā kā, lai gan cena joprojām ir galvenais izšķirošais faktors pirkšanas lēmumos, paredzams, ka ilgtspējas un veselības apsvērumiem būs arvien nozīmīgāka loma un tas ietekmēs gaļas un piena produktu

ražošanas modeļus un patēriņa paradumus ES;

AI. tā kā dzīvnieku labturība ir būtiska lopkopības nākotnei, tāpēc šai nozarei ir jāattīstās tādā virzienā, ka tiek uzlaboti lauksaimniecības dzīvnieku dzīves apstākļi; tā kā patērētāju gaidām attiecībā uz dzīvnieku labturību un attieksmes maiņai pret slēgtām novietnēm vajadzētu stimulēt ieguldījumu palielināšanu, kas nepieciešami, lai nodrošinātu dzīvniekiem labākus vides apstākļus, ar nosacījumu, ka visas papildu prasības ir balstītas uz zinātniskiem pierādījumiem un tiek papildinātas ar pienācīgu atlīdzību par radītajām papildu izmaksām un atbilstošiem ekonomiskiem stimuliem;

AJ. tā kā ES ir vērienīgākie dzīvnieku labturības standarti pasaulē, kas atspoguļo tās apņemšanos nodrošināt ētiskāku un ilgtspējīgāku ražošanu; tā kā dzīvnieku labturības jēdziens būtu jāinterpretē un jāpiemēro tā, lai tas būtu pielāgots ražošanas sistēmu reālajiem apstākļiem un dalībvalstu un reģionu agroklimatiskajiem, sociālekonomiskajiem un teritoriālajiem apstākļiem, kas var ievērojami atšķirties;

AK. tā kā prasībām samazināt lopkopības ietekmi uz vidi, jo īpaši siltumnīcefekta gāzu emisijas, uzlabot dzīvnieku labturību un pāriet uz mazāk intensīvu ražošanu nevajadzētu samazināt pārtikas ražošanu un būtu jānodrošina stabils produkcijas līmenis un labi ienākumi lauksaimniekiem, jo paredzamais dzīvnieku olbaltumvielu patēriņa pieaugums pasaulē ir iespēja ES pozicionēt sevi kā pasaules līderei klimatam labvēlīgas un dzīvniekiem draudzīgas lauksaimniecības jomā, eksportējot zināšanas, tehnoloģijas un paraugpraksi uz partnervalstīm;

AL. tā kā lopkopība, galvenokārt atgremotāju audzēšana, ir vienīgais dzīvotspējīgais veids, kā daļu lauksaimniecības zemes, jo īpaši ilggadīgo zālāju zemi, izmantot pārtikas ražošanai un uzlabot nodrošinātību ar pārtiku; tā kā ES pāreja uz ilgtspējīgiem lauksaimniecības modeļiem virzīs pētniecību, inovāciju, ieguldījumus un nodarbinātību gan ES, gan ārpus tās;

AM. tā kā ir ļoti svarīgi labāk integrēt aprites ekonomiku jaunajā bioekonomikā, optimizējot izejvielu un otrreizējo produktu izmantošanu, lai ražotu blakusproduktus un izmantotu atjaunīgos energoresursus, piemēram, biogāzi, un stiprinot ES enerģētisko autonomiju; tā kā šie pasākumi, kuriem nevajadzētu palielināt administratīvo slogu lauku saimniecībām, radīs papildu ienākumu avotus lauksaimniekiem un radīs jaunas darba iespējas;

AN. tā kā lopkopība ir būtisks aprites ekonomikas komponents, kas palīdz īstenot Eiropas uzturdrošību un tās enerģētisko un ekoloģisko pārkārtošanos; tā kā Eiropas lopkopības sistēmām, kas ir ļoti atkarīgas no mēslošanas līdzekļu un lopbarības importa no valstīm ārpus ES, ir nepieciešami stimuli, kas ļautu tām, neapdraudot gaļas ražošanas

galveno mērķi, piedāvāt papildu produktu un pakalpojumu klāstu, kas nodrošina lauksaimniekiem papildu ienākumus, tostarp atjaunīgās enerģijas ražošanu, piemēram, biogāzi un biometānu, vērtīgus un organiskus mēslošanas līdzekļus, lopkopības ekosistēmas pakalpojumus un preces plašākai rūpniecībai saskaņā ar ES bioekonomikas stratēģiju;

AO. tā kā ES enerģētiskās un ekoloģiskās pārkārtošanās procesā Eiropas lauksaimniecības sistēmu daudzveidība ir stratēģisks aktīvs un tai ir milzīgs potenciāls; tā kā lopkopībai var būt būtiska nozīme ES klimata mērķrādītāju sasniegšanā un Eiropas energoresursu struktūras dekarbonizācijā, jo īpaši izmantojot lauksaimniecības dzīvnieku notekūdeņus;

AP. tā kā lopkopības saimniecību saražotie kūtsmēsli veicina augsnes auglību, nodrošinot organiskās vielas un būtiskas barības vielas, un tos var arī pārveidot biogāzē, izmantojot metanizācijas iekārtas, tostarp lauku saimniecību līmenī, aizstājot un samazinot atkarību no fosilajiem energoresursiem un samazinot ES atkarību no mēslošanas līdzekļiem, kas importēti no trešām valstīm; tā kā papildus atjaunīgās enerģijas ražošanai biogāzes ražošanas procesā tiek ražots arī digestāts — blakusprodukts, ko lauksaimnieki izmanto kā dabīgu mēslojumu un ko var pārveidot par *RENURE* produktiem, kas abi veicina aprites ekonomiku lopkopības nozarē;

AQ. tā kā, ņemot vērā sarežģīto tirgus situāciju, izmaiņas patēriņa modeļos spiež rīkoties ātri, lai ES līmenī nodrošinātu aizsardzību nosaukumiem, ko izmanto dzīvnieku izcelsmes pārtikas apzīmēšanai;

AR. tā kā daudzās Eiropas daļās daži lielie plēsēji, jo īpaši vilki un lāči, paplašina savu teritoriju vai no jauna sāk apdzīvot teritorijas, ko tie apdzīvoja iepriekš, un tādējādi nonāk konfliktā ar cilvēka darbībām, jo īpaši aitu un liellopu ekstensīvo ganīšanu; tā kā plēsēju uzbrukumi ganāmpulkiem rada ievērojamas izmaksas ganību lopkopjiem un citiem lopkopjiem, piemēram, izmaksas par profilaktiskiem pasākumiem, zaudēto dzīvnieku aizstāšanu, papildu veterināro aprūpi un zaudējumiem nepilnīgas attīstības dēļ; tā kā starp dalībvalstīm un reģioniem pastāv lielas atšķirības attiecībā uz lauksaimnieku atbalsta pasākumiem — dažos gadījumos šādu pasākumu vispār nav — un atšķiras kompensācijām un pielāgošanās pasākumiem atvēlēto valsts līdzekļu apmērs;

AS. tā kā dzīvnieku slimības un jo īpaši pārnēsājamas slimības un slimības, ko var pārnest uz cilvēkiem (zoonozes), var nodarīt nopietnu sociālo, ekonomisko un vidisko kaitējumu un dažos gadījumos apdraudēt cilvēku veselību;

AT. tā kā tādējādi visi ražošanas ķēdes posmi kautuvē un reģionālās kautuves struktūrās var sniegt pozitīvu ieguldījumu izsekojamībā, slimību profilaksē un dzīvnieku labturībā; tā kā tādēļ ir nepieciešams

ar KLP un citu fondu līdzekļiem atbalstīt kautuvju izveidi un attīstību, lai stimulētu vietējo ekonomiku, radītu darba vietas un stiprinātu īsās piegādes ķēdes;

AU. tā kā klimata pārmaiņas, visticamāk, ietekmēs jaunu dzīvnieku slimību rašanos, pastāvošu slimību izplatību un to ģeogrāfisko izplatību, īpaši saistībā ar vektoru pārnēsātām slimībām, piemēram, infekciozo katarālo drudzi un Rietumnīlas vīrusu, uzsverot nepieciešamību pēc prognozējošām veterinārām stratēģijām; tā kā šo situāciju saasina lauksaimniecības dzīvnieku veterinārārstu trūkums, kas ietekmē profilaktisko veterināro aprūpi, slimību agrīnu atklāšanu un to ātru kontroli;

AV. tā kā nesenie dzīvnieku slimību uzliesmojumi un pieaugošā saslimstība ar tādām slimībām kā govju tuberkuloze, Āfrikas cūku mēris, nodulārais dermatīts, infekciozais katarālais drudzis, putnu gripa, mutes un nagu sērga, epizootiskā hemorāģiskā slimība un govju infekciozais rinotraheīts, kā arī to veterinārārstu skaita samazināšanās, kuri specializējušies lauksaimniecības dzīvnieku aprūpē, bez kuriem nebūs iespējams apkarot dzīvnieku slimības un garantēt dzīvnieku labturību, ir parādījuši lauksaimniecības sistēmu neaizsargātību ES; tā kā šī neaizsargātība ir izpaudusies kā postoša ietekme uz ražošanas līmeni, kas stresa, trauksmes un emocionālā spiediena dēļ ietekmē lauksaimnieku psihoemocionālo veselību;

AW. tā kā dzīvnieku slimību profilakse ar vakcināciju, ja tāda ir pieejama, dažos gadījumos ir būtiska, lai izvairītos no radikāliem, bet neizbēgamiem kontroles pasākumiem, piemēram, masveida izkaušanas; tā kā vienotā tirgus programmā paredzētais finansējums dažu dzīvnieku slimību novēršanas, kontroles un izskaušanas pasākumiem ir nepietiekams, lai palīdzētu lauksaimniekiem un dalībvalstīm pārvaldīt jaunas dzīvnieku slimības;

AX. tā kā dzīvnieku slimību radītajiem draudiem ir liela nozīme ES dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu starptautiskajā tirdzniecībā un šā iemesla dēļ ES tirdzniecības partneriem vajadzētu atzīt ES reģionalizācijas sistēmu, kas izveidota saskaņā ar *WOAH* standartiem un Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) principiem nolūkā kontrolēt slimības un/vai uzturēt drošu tirdzniecību, ierobežojot tirdzniecību no slimības skartām teritorijām un tajā pašā laikā novēršot nevajadzīgus šķēršļus un traucējumus to preču tirdzniecībā, kas tiek ievestas no slimību neskartām teritorijām;

AY. tā kā neraugoties uz to, ka vakcinācija ir efektīvs līdzeklis dzīvnieku slimību izplatības novēršanai, tā ir izmantota kā rīks, lai ierobežotu tirdzniecību starp ES dalībvalstīm un trešām valstīm, nevis lai to veicinātu;

AZ. tā kā ES holistisko pieeju dzīvnieku slimību kontrolei veido vairāki

komponenti, proti, spēkā esošie īpašie kontroles pasākumi katras slimības uzraudzībai, ES finansiālais ieguldījums, paziņošanas sistēma, ES ārkārtas situāciju vienība, izsekojamības sistēma un ES references laboratorijas atsevišķām slimībām;

BA. tā kā rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem — "Viena veselība" jautājums, kas attiecas uz cilvēku veselību, dzīvnieku veselību, augu veselību un vidi, — ir viens no trim prioritārajiem veselības apdraudējumiem, ko Komisija konstatēja 2022. gada jūlijā, un tai ir būtiska sociālekonomiska ietekme uz lauksaimniecības nozari, jo palielina dzīvnieku saslimstību un mirstību un apdraud dzīvnieku veselību un labturību un līdz ar to arī dzīvnieku produktivitāti; tā kā KLP un citām ES programmām būtu jāatbalsta biodrošības uzlabošana lopkopības saimniecībās, profilaktiskās vakcinācijas, lauksaimnieku apmācības un tehniskā atbalsta veicināšana, kā arī pētījumi par efektīvām un cenas ziņā pieejamām alternatīvām antimikrobiālo līdzekļu izmantošanai lauksaimniecības dzīvniekiem un to izstrāde;

BB. tā kā pirmajā gada uzraudzības ziņojumā par veterināro antimikrobiālo līdzekļu pārdošanu un lietošanu Eiropā (*ESUAvet* 2023)[29] norādīts, ka aptuveni puse no 2030. gadam noteiktā 50 % samazinājuma mērķa jau bija sasniegta līdz 2023. gadam, taču brīdina, ka šīs pozitīvās norises varētu apdraudēt dzīvnieku slimību pieaugums un koordinētas ES pieejas trūkums attiecībā uz vakcināciju, agrīnu uzraudzību, biodrošību un vispārēju slimību profilaksi un sagatavotību tām;

BC. tā kā ar ES Dzīvnieku veselības tiesību aktu ir izveidots tiesiskais regulējums, kura mērķis ir saskaņot nozares noteikumus par ES iekšējo tirdzniecību, dzīvnieku un produktu ievešanu ES, slimību izskaušanu, veterinārajām kontrolēm, slimību paziņošanu un finansiālo atbalstu attiecībā uz dažādām dzīvnieku sugām;

BD. tā kā spēkā esošie tiesību akti par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām satur visaptverošus noteikumus attiecībā uz uzraudzību, izskaušanas programmām un statusu "no slimības brīvs" un dalībvalstīm tajos noteikts pienākums izveidot un atjaunināt savu teritoriju vai zonu sarakstu, kurām ir statuss "no slimības brīvs", kā arī savu reģionu sarakstu, kuriem ir statuss "no slimības brīvs", saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem par veterinārajām zālēm, kas ļauj apstiprināt vakcīnas un citus dzīvnieku veselības produktus; tā kā šie

---

29 Eiropas Zāļu aģentūra, "*European sales and use of antimicrobials for veterinary medicine*" ("Antimikrobiālo līdzekļu pārdošana un lietošana veterinārajā medicīnā Eiropā"), 2025. gada 31. marts, https://www.ema.europa.eu/en/documents/report/european-sales-use-antimicrobials-veterinary-medicine-annual-surveillance-report-2023_en.pdf.

tiesību akti ir ES dzīvnieku slimību profilakses un pārvaldības pamatā;

BE. tā kā katras dzīvnieku slimības profilakses un kontroles pasākumi būtu jāpielāgo konkrētās slimības epidemioloģiskajam profilam, sekām un ģeogrāfiskajam izplatībai ES;

BF. tā kā slimības izplatības efektīvai kontrolei svarīga ir tās agrīna konstatēšana un skaidras paziņošanas un ziņošanas ķēdes izveide; tā kā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka saistībā ar jebkādām aizdomām vai apstiprinājumu par uzliesmojumu tiek nekavējoties informēta kompetentā iestāde;

BG. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt Eiropas Savienībā vienotus nosacījumus paziņošanai un ziņošanai par slimībām, lai saglabātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp dalībvalstīm un novērstu konkurences izkropļojumus; tā kā Komisijai ir pilnvaras izveidot to slimību sarakstu, uz kurām attiecas ES paziņošanas un ziņošanas pienākums, un vajadzīgās procedūras un formātu paziņošanai un ziņošanai par slimībām dzīvnieku slimību informācijas sistēmā (*ADIS*),

BH. tā kā tiek lēsts, ka 2012. gadā lielo plēsēju skaits kontinentālajā Eiropā bija 9000 Eirāzijas lūšu, 17 000 brūno lāču, 1250 tiņu un 12000 vilku; tā kā nav vienotas un atjauninātas ES aplēses par lielo plēsēju skaitu;

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē un atbalsta Komisijas "Redzējumā par lauksaimniecības un pārtikas nozari" pausto ierosmi izveidot darbību plānu attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem, lai noteiktu un izstrādātu atbilstošus politikas virzienus lopkopības atbalstam un uzlabotu tās konkurētspēju, izmantojot mērķtiecīgus un teritoriālus risinājumus, nevis universālu politiku, vienlaikus papildus pārtikas nodrošinājumam, noturībai un dzīvnieku slimību pārvaldībai ņemot vērā klimata, dabas un dzīvnieku aizsardzības aspektus; uzsver, ka lopkopības daudzveidības, sugu vajadzību un vietējo apstākļu atšķirību dēļ ir nepieciešami tādi risinājumi, kas ir pielāgoti valsts, reģionālam vai apakšreģionālam mērogam; aicina Komisiju veikt īpašus pasākumus attiecībā uz lopkopību kalnu, attālās teritorijās un nelabvēlīgākā situācijā esošos apgabalos;

2. pauž bažas par iniciatīvām vai likumdošanas priekšlikumiem, kas ar tiešiem vai netiešiem pasākumiem ir negatīvs stimuls lopkopībai; uzstāj, ka lopkopības nozarei nevajadzētu piemērot smagajai rūpniecībai paredzētu regulējuma režīmu;

3. aicina Komisiju, balstoties uz ES darba virzienu lauksaimniecības dzīvnieku jomā, izveidot augsta līmeņa grupu lauksaimniecības dzīvnieku jautājumos, par paraugu ņemot augsta līmeņa grupu vīna

politikas jautājumos un iesaistot visas attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp lauksaimniekus, dalībvalstu lopkopības nozares pārstāvjus, akadēmiskās aprindas un veterinārārstu profesijas pārstāvjus, pārstāvju apvienības un attiecīgās dzīvnieku veselības organizācijas, nozares pārstāvjus un vietējo iestāžu pārstāvjus; norāda, ka šīs grupas sastāvam būtu jāatspoguļo Eiropas Savienības teritoriju daudzveidība, nodrošinot dažādu reģionālo apstākļu līdzsvarotu pārstāvību, tostarp teritorijās ar augstu lauksaimniecības dzīvnieku blīvumu;

4. uzskata, ka šai augsta līmeņa grupai, kas pulcē dalībvalstis un ieinteresētās personas, būtu jāizvērtē problēmas, ar kurām saskaras nozare, un jānodrošina konkrēti un sociāli risinājumi, jo īpaši pamatojoties uz šajā jomā veiktajiem pētījumiem; aicina uz atklātu un konstruktīvu dialogu starp visām ieinteresētajām personām, lai veicinātu sadarbību, izstrādātu praktiskus risinājumus un nodrošinātu uz faktiem balstītu komunikāciju par lopkopību; uzskata, ka ar šiem risinājumiem jo īpaši būtu jāpievēršas ražošanas pārvietošanai ārpus Eiropas, paaudžu maiņai un investīciju veicināšanai, lai veicinātu lopkopības konkurētspēju;

5. uzsver, ka lopkopības nozares īpašo problēmu dēļ ir nepieciešama koordinēta, daudzdimensionāla politiska rīcība, kas, vienlaikus izvairoties no kompromisiem starp šīm problēmām, pilnībā atspoguļo lopkopības ekonomisko, vidisko un sociālo nozīmi ES un tās lauku apvidos; turklāt uzskata, ka šai politikas reakcijai būtu jāatspoguļo arī nozares ieguldījums lauku kohēzijā, pārtikas nodrošinājumā, ilgtspējīgā zemes apsaimniekošanā, dzīvnieku labturībā un dzīvnieku olbaltumvielu piedāvājumā ES tirgū;

6. aicina Komisiju nodrošināt stabilu un paredzamu satvaru lauksaimniekiem, ierobežojot nevajadzīgu regulatīvo slogu un vienkāršojot lopkopības noteikumus, jo īpaši mazām un ģimenes saimniecībām, tādējādi veicinot darbību un atbalstot nozares attīstību; uzsver, ka ir jānovērtē ES tiesību aktu kumulatīvā ietekme un jānovērš juridiskā nenoteiktība un administratīvais slogs, ko rada ES tiesību akti un valstu pārmērīga reglamentēšana;

7. norāda, ka lopkopības sociālās, ekonomiskās un vidiskās ilgtspējas uzlabošana ir atkarīga no ilgtermiņa redzējuma, kas aptver plašu un savstarpēji saistītu faktoru klāstu, tostarp cenu un ārpuscenu konkurētspēju, spēju pielāgoties klimata pārmaiņām un ar tām saistītiem ekstremāliem laikapstākļiem un dzīvnieku slimībām; uzskata, ka citi ļoti svarīgi faktori ir barības vielu piesārņojums, apmaksātu ekosistēmu pakalpojumu izstrāde un nodrošināšana, mērķtiecīgs investīciju atbalsts, veicināšana dzīvnieku labturības veicināšana, inovācijas un digitalizācijas stimuli, kā arī paaudžu maiņa, piekļuve atbalsta un konsultāciju pakalpojumiem un lopkopju dzīves un darba apstākļu uzlabošana ;

8. uzsver, ka lauksaimnieki ir visvairāk ieinteresēti nodrošināt savu dzīvnieku veselību un labturību, jo tas ir gan ētisks, gan ekonomisks pienākums; uzsver, ka dzīvnieku labturība saimniecībās ir saistīta arī ar konkrētā dzīvnieku turētāja kompetenci; uzsver apmācības un regulāras tālākizglītības nozīmi šajā jomā;

9. uzsver, ka Eiropas lopkopības sistēmu daudzveidība, sākot ar dzīvnieku audzēšanu brīvās turēšanas apstākļos, kas bieži vien ietver ganības ar augstu vides vērtību un apdraudētām lauksaimniecības sugām un šķirnēm, un beidzot ar lielām specializētām un ļoti efektīvām saimniecībām, zemkopības un lopkopības sistēmām, reģenerējošām agroekonomiskajām un bioloģiskajām saimniecībām, kā arī ganību lopkopību, sezonālu pārvietošanu, ganīšanu mežā un mazapjoma lopkopību savam patēriņam, ļauj tām nodrošināt papildu preces un pakalpojumus un tādējādi uzlabo visas lopkopības nozares noturību, vienlaikus apmierinot ļoti dažādas patērētāju prasības; aicina Komisiju veicināt un sekmēt ražošanas sistēmu daudzveidību;

10. uzsver, ka nevalstiskajām organizācijām (NVO) paredzēto ES līdzekļu piešķiršana un izmantošana ir jādara parredzamāka, lai novērstu jebkādu risku, ka līdzekļi tiek izmantoti ļaunprātīgi vai tiek radīta nepamatota ietekme uz ES politiku; aicina Komisiju izveidot publisku reģistru, kurā būtu norādīta NVO saņemtā finansējuma summa un mērķis; pauž bažas par līdzekļu piešķiršanu, tostarp ar vides un klimata pasākumu programmas (*LIFE*) starpniecību, tādiem NVO, kas veic lobēšanas darbības ES iestādēs, jo īpaši dzīvnieku labturības jomā, tādējādi potenciāli pārkāpjot varas dalīšanas un lojālas sadarbības principus; aicina Komisiju pārtraukt finansēt tādus NVO, kas veic mērķtiecīgu lobēšanu un sniedz maldinošu, kareivīgu un ideoloģisku priekšstatu par lopkopību Eiropā; aicina Komisiju nodrošināt, ka visi konsolidēto līdzekļu saņēmēji publisko savas sanāksmes ar ES iestāžu pārstāvjiem, ja to mērķis ir ietekmēt ES politiku;

Ekonomiskā ilgtspēja un nodrošinātība ar pārtiku

11. norāda, ka plaukstošas, ilgtspējīgas un noturīgas lopkopības nozares uzturēšana ES veicinās globālo nodrošinātību ar pārtiku, stiprinās ES pārtikas suverenitāti un ekonomikas izaugsmi, kā arī veicinās līdzsvarotu un daudzveidīgu Eiropas uzturu, pateicoties augstas uzturvērtības dzīvnieku izcelsmes produktiem, kuri ir unikāls vairāku mikroelementu un bioaktīvo savienojumu avots un kuru uzturvērtību nevar pienācīgi aizstāt ar augu vai mākslīgām alternatīvām un kas jāņem vērā, izstrādājot uz pierādījumiem balstītus uztura ieteikumus;

12. norāda, ka FAO 2023. gada ziņojumā “Sauszemes dzīvnieku izcelsmes pārtikas ieguldījums veselīgā uzturā, lai uzlabotu uzturu un veselības rādītājus” ir uzsvērta dzīvnieku izcelsmes pārtikas nozīme augstas kvalitātes olbaltumvielu un būtisku mikroelementu nodrošināšanā, kuru var trūkt augu izcelsmes uzturā; uzsver, ka šie pārtikas produkti

ir vitāli svarīgi bērniem, pusaudžiem, grūtniecēm un ar krūti barojošām sievietēm, reproduktīvā vecuma sievietēm, vecāka gadagājuma cilvēkiem un cilvēkiem ar hroniskām slimībām un ka tos varētu būt grūti aizstāt ar augu izcelsmes alternatīvām;

13. stingri uzsver lopkopības nozīmi reģionālajās vērtības ķēdēs un vietējos tirgos; aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par sociālajām un ekonomiskajām sekām, ko radītu reģionālo kautuvju tīkla turpmāka demontāža;

14. aicina īstenot līdzsvarotu pieeju, kas atzīst no lauksaimniecības dzīvniekiem iegūtu produktu būtisko nozīmi globālajā uzturā, ņemot vērā, cik šāda ražošana ir svarīga lauku saimniecību ienākumu un ekonomiskās stabilitātes nodrošināšanā; atgādina, ka lopkopībai ir svarīga nozīme aprites ekonomikā un pārtikas rūpniecības atkritumu plūsmu pārstrādē, kā arī vairākās nozarēs, piemēram, tekstilizstrādājumu, apģērbu, apavu, ādas izstrādājumu, būvniecības, kosmētikas un farmācijas nozarē; norāda uz nepieciešamību vienlaikus risināt ražošanas sistēmu atšķirīgo ietekmi uz vidi, klimatu un dzīvnieku labturību;

15. uzsver nepieciešamību turpināt garantēt pārtikas nodrošinājumu Eiropā, vienlaikus samazinot ietekmi uz vidi, un šis uzdevums ir jārisina, izmantojot pārredzamas, zinātniski pamatotas pieejas un inovāciju;

16. uzsver, ka uzlabot ES lopkopības nozares ražīgumu, noturību un ilgtspēju ir būtiski, lai palielinātu tādu augstas kvalitātes olbaltumvielu iekšzemes piedāvājumu, kas atbilst ES patērētāju vajadzībām un stiprina pārtikas nodrošinājumu, jo īpaši ņemot vērā globālo tirgu nestabilitāti, ģeopolitisko spriedzi un prognozi, ka nākamo 30 gadu laikā pieaugs globālais pieprasījums pēc olbaltumvielām; uzsver, ka ES ir ļoti atkarīga augu izcelsmes olbaltumvielu importa, ko nodrošina ierobežots partneru skaits, kas apdraud olbaltumvielu suverenitāti un padara pārtikas sistēmu neaizsargātu pret globālā tirgus svārstībām;

17. uzsver, ka ilgtspējīga, diversificēta un iekšzemē veikta olbaltumvielu ražošana ir būtiska, lai nodrošinātu pietiekamu, drošu un kvalitatīvu pārtiku un barību; uzsver, ka dzīvnieku olbaltumvielu nozare var atbalstīt šādu ražošanu, izmantojot lauksaimniecības dzīvnieku notekūdeņus kā dabīgu mēslojums un izmantojot augu blakusproduktus barībai un atkritumu plūsmas no pārtikas, lai veicinātu integrētu, apritīgu un ilgtspējīgu pieeju; atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu redzējumā par lauksaimniecību un pārtiku, ka tā izstrādās visaptverošu plānu pašpietiekamākai un ilgtspējīgākai ES olbaltumvielu sistēmai, pievēršoties olbaltumvielu ražošanai, importam un patēriņam ES, lai nodrošinātu lauksaimniecības pārtikas sistēmas ilgtermiņa noturību;

18. uzsver nepieciešamību stiprināt lauksaimnieku pozīcija lauksaimniecības un pārtikas vērtību ķēdē, tostarp ar kooperatīvu, ražotāju organizāciju un apvienību starpniecību, un aicina Komisiju un dalībvalstis izpētīt mehānismus, kas nodrošinātu lauksaimniekiem tādu cenu piedāvājumu, kas vismaz sedz viņu ražošanas izmaksas; atgādina, ka, lai nodrošinātu nozares ekonomisko ilgtspēju, ir svarīgi nodrošināt lopkopjiem pienācīgus, taisnīgus un stabilākus ienākumus, labākus darba nosacījumus, sabiedrības atzinību, labāku piekļuvi kredītiem un ilgtspējīgu finansējumu pētniecībai un investīcijām lauksaimniecības dzīvnieku kvalitātē, pienācīgi novērtējot lauksaimnieku lomu ES pārtikas piegādes nodrošināšanā un piesaistot jaunākās paaudzes;

19. uzsver, ka cenu nestabilitāte, augstās ražošanas izmaksas, pārmērīga birokrātija un tas, ka sabiedrība šo profesiju augstu nevērtē, ir veicinājušas cilvēku aiziešanu no lauksaimniecības un nozares novecošanu; norāda, ka mazajām un vidējām lauku saimniecībām jau ir jāievēro vairākas prasības, kuru ietekme neatspoguļo saprātīgu izmaksu un ieguvumu attiecību; tādēļ atkārtoti norāda, ka ir vajadzīgi efektīvi instrumenti, ar kuriem atbalstīt ienākumus, vienkāršotu spēkā esošos tiesību aktus un uzlabotu lauksaimniecības darba atzīšanu sabiedrībā, jo tie ir galvenie elementi, lai nodrošinātu lopkopības ilgtermiņa dzīvotspēju ES; aicina Komisiju atbalstīt lopkopības nozari un turpināt lopkopības stratēģijas pieņemšanu;

20. norāda, ka investīcijas jaunās lopkopības iekārtās un esošo iekārtu atjaunošanā rada ievērojamas izmaksas un ir jāplāno un jāveic ilgākā laika posmā; brīdina, ka dzīvnieku labturības tiesību aktu pārskatīšanas rezultātā lopkopības iekārtas varētu zaudēt atļaujas, kas nozīmē, ka tās ir jāpārbūvē ar augstām izmaksām vairākus gadus pirms to paredzētā kalpošanas laika beigām; aicina Komisiju savu iespēju robežās veicināt un stimulēt labu atļauju piešķiršanas praksi dalībvalstīs;

21. uzsver, ka ilgtspējīga lopkopība, jo īpaši mazās un vidējās saimniecībās, ir būtiska lauku apvidu sociālekonomiskajai dzīvotspējai, jo īpaši kalnu apvidos, apgabalos ar lielu lauksaimniecības dzīvnieku blīvumu un nelabvēlīgākā situācijā esošos reģionos, piemēram, ilggadīgos zālājos, kūdrājos un pļavās, kur tā bieži vien ir galvenā vai pat vienīgā dzīvotspējīgā saimnieciskā darbība un nodrošina ražošanu, ekonomikas izaugsmi un ainavas uzturēšanu; uzsver, ka lopkopība ne tikai nodrošina nodarbinātību laukos un palīdz novērst iedzīvotāju skaita samazināšanos, bet arī veicina aktīvu zemes apsaimniekošanu, ugunsgrēku novēršanu, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un kultūras un ainavu mantojuma saglabāšanu; uzsver, ka daudzos reģionos tai ir neaizstājama loma teritoriālās kohēzijas un kopienu dzīvotspējas nodrošināšanā; uzsver, ka ekstensīva ganību lopkopība ir efektīvs veids, kā atalgot lauksaimniekus par viņu sniegtajiem ekosistēmu pakalpojumiem;

22. aicina Komisiju izstrādāt plānu, kas veicina jaunas tehnoloģijas, barības inovāciju un ģenētisku ganāmpulka uzlabošanu, palielināt ieguldījumus publiskajos un privātajos pētījumos par dzīvnieku selekciju un ģenētiku, lai veicinātu labas prakses izplatīšanu, nevis liela mēroga skaitliskus ganāmpulka pārstrukturēšanas pasākumus, kas samazinātu un apdraudētu Eiropas pārtikas suverenitāti un nodrošinājumu, un optimizēt ražošanu un efektivitāti; uzsver, ka dzīvnieku selekcija ir svarīgs instruments produktivitātes, efektivitātes un dzīvnieku veselības uzlabošanai; uzsver, ka ES ir līdere dzīvnieku selekcijas un ģenētikas pētniecībā un inovācijā;

23. aicina izstrādāt plānu, lai aizsargātu dažādu apdraudētu tradicionālo šķirņu ģenētisko daudzveidību, veicinātu vietējo sugu un tādu lauku šķirņu audzēšanu, kas ir labāk pielāgotas vietējiem klimatiskajiem apstākļiem, kā arī izplatītu paraugpraksi, vienlaikus saglabājot ģenētisko daudzveidību; uzsver nepieciešamību saglabāt atbalstu saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) 2022/2472 27. pantu,[30], lai atbalstītu ģenētisko progresu lopkopībā; uzsver, ka ir steidzami jāveicina pētniecība, inovācija un uz pierādījumiem balstīta prakse, kas uzlabo lopkopības ilgtspēju vides, sociālā un ekonomikas ziņā, arī ar mērķorientētām investīcijām ģenētikas pētījumos, uztura efektivitāti un ilgstošu ražošanas iezīmju selekciju, un ka ir jāstimulē un jāfinansē pētniecība un inovācija apgabalos ar blīvu lopkopību, lai samazinātu ietekmi uz vidi, vienlaikus veicinot augstus dzīvnieku labturības standartus un integrētas un noturīgas lopkopības produktu piegādes ķēdes; norāda, ka ģenētiskā uzlabošana ar labu pārvaldību un inovāciju var samazināt emisijas un nodrošināt ilgtspējīgu alternatīvu pēkšņai pārstrukturēšanai, kas apdraud lauku saimniecību dzīvotspēju un ES pārtikas suverenitāti;

24. atzīst, ka Komisijas redzējumā par lauksaimniecības un pārtikas nozari ir norādīts, ka KLP joprojām ir būtiska lauksaimnieku ienākumu atbalstam un ka KLP tiešajiem maksājumiem joprojām ir izšķiroša nozīme lauksaimniecības ienākumu atbalstīšanā un stabilizēšanā lauku saimniecību līmenī; uzsver, ka ir svarīgi aizsargāt tiešo ienākumu atbalstu un visas programmas, ko pašlaik finansē no KLP, jo lopkopība un jauktā lauksaimniecība ir lielākās labuma guvējas no pašreizējās KLP pirmā pīlāra (tiešie maksājumi, saistītie maksājumi liellopu gaļas, teļa gaļas, aitas un kazas produktu ražošanai) un otrā pīlāra, galvenokārt saņemot atbalstu no investīcijām, maksājumiem par dabas vai citiem platībatkarīgiem ierobežojumiem un agrovides un klimata saistībām; norāda, ka ekonomiskā dzīvotspēja un nepietiekama paaudžu maiņa ir problēma daudzām saimniecībām,

---

30 Komisijas Regula (ES) 2022/2472 (2022. gada 14. decembris), ar kuru konkrētas atbalsta kategorijas lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē un lauku apvidos atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu (OV L 327, 21.12.2022., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2472/oj).

kam nepieciešama īpaša uzmanība un ar ražošanu saistītas subsīdijas, un uzsver saistīto maksājumu nozīmi aktīviem lauksaimniekiem; aicina nākamajā daudzgadu finanšu shēmā paredzēt īpašu un stabilu KLP budžetu un norāda, ka tas ir jānodala un jāsaglabā vismaz pašreizējā KLP budžeta līmenī reālā izteiksmē, vienlaikus ņemot vērā arī inflāciju;

25. uzsver kooperatīvu būtisko nozīmi, ņemot vērā dzīvnieku izcelsmes produktu ātrbojīgo raksturu un augstās darījumu izmaksas, un aicina Komisiju tos atbalstīt, lai uzlabotu noturību, iespēju došanu ražotājiem, lopkopības valorizāciju, paaudžu maiņu un veicinātu aprites pieejas; aicina pielāgot KLP atbalstu saimniecību, it sevišķi mazu un ģimenes saimniecību, apstākļiem un lopkopības nozarē paredzēt iespēju saņemt maksājumus par katru dzīvnieku; uzsver nepieciešamību uzlabot lauksaimnieku ekonomisko dzīvotspēju, izmantojot diversifikāciju un riska pārvaldības instrumentus, lai palielinātu konkurētspēju, rentabilitāti un ilgtermiņa noturību;

26. norāda, ka lauksaimnieki saskaras ar pieaugošiem un dažādiem riskiem, piemēram, neprognozējamiem tirgiem, klimata pārmaiņām un ar tām saistītiem ekstrēmu laikapstākļu notikumiem, dzīvnieku slimībām, ģeopolitisko spriedzi un tirdzniecības nolīgumu neskaidru ietekmi; šajā sakarībā aicina Komisiju gan stiprināt krīzes pārvarēšanas instrumentus, gan palielināt lauksaimniecības krīzes rezervi KLP laikposmam pēc 2027. gada, kā arī apvienot to ar jaunu īpašu finanšu instrumentu izveidi, kas tiek finansēti, izmantojot ārējus, ar KLP nesaistītus resursus, jo šie pasākumi ir būtiski, lai labāk novērstu ekonomiskos zaudējumus un papildu izmaksas, ar ko saskaras ES lauksaimnieki, un nodrošinātu viņiem lielāku stabilitāti;

27. aicina Komisiju izmantot pašreizējo KLP atbalstu, lai stiprinātu finanšu un sociālekonomiskos mehānismus; uzstāj, ka KLP maksājumi joprojām ir būtiski lopkopības ienākumu nepārtrauktībai, jo īpaši saimniecībām, kas specializējas liellopu gaļas, piena produktu, aitas un kazas produktu ražošanā, un tām, kas sniedz vides pakalpojumus, izmantojot ekstensīvu ganīšanu; uzsver, ka ir vajadzīgs pārejas periods pēc 2027. gada, lai varētu pielāgoties jaunajiem noteikumiem; atzinīgi vērtē to, ka KLP *Omnibus* paketē augstas ģenētiskas vērtības liellopu, aitu un kazu iegāde ir iekļauta starp attiecināmajiem izdevumiem saskaņā ar Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai; aicina Komisiju šo noteikumu attiecināt arī uz vaislas cūkām ar augstu ģenētisko vērtību, ņemot vērā to nozīmi Eiropas lopkopības nozares konkurētspējā un noturībā; uzsver nepieciešamību saglabāt vismaz tādu pašu mērķu vērienīgumu KLP pēc 2027. gada; visbeidzot, aicina Komisiju atzīt lopkopju īpašās vajadzības blīvi apdzīvotās teritorijās un sniegt pienācīgu KLP atbalstu, norādot, ka līdzsvarotu reģionālo attīstību var veicināt, saglabājot lauku saimniecību skaitu un vietējo infrastruktūru, piemēram, kautuves, barības ražotnes un pārstrādes iekārtas;

28. aicina stimulēt ekstensīvu un uz zālaugu izmantošanu balstītu lopkopību, jo īpaši saskaņā ar KLP;

29. uzsver nepieciešamību apturēt un pavērst pretējā lopkopības nozares dekapitalizāciju un nodrošināt ES standartu pilnīgu piemērošanu visiem importētajiem produktiem; aicina Komisiju izstrādāt īpašas stratēģijas, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un lielāku konsekvenci starp tās tirdzniecības un ilgtspējas politikas virzieniem; aicina Komisiju un dalībvalstis vairāk ņemt vērā lauksaimniecības nozares īpatnības, nodrošināt ES standartu pilnīgu piemērošanu, iekļaujot spoguļklauzulas, kad tiek slēgti tirdzniecības nolīgumi, un aizsargāt Eiropas lauksaimniecību, pārtikas ražošanu un sabiedrības veselību visos tirdzniecības nolīgumos; šajā sakarībā uzstāj, ka starptautiskajiem tirdzniecības nolīgumiem nevajadzētu negatīvi ietekmēt Eiropas lauksaimniecību, tiem būtu jāgarantē savstarpīgums un tie nedrīkst apdraudēt sabiedrības veselību; uzsver, ka ir steidzami jāpielāgo tirgus intervences pasākumi, atjauninot atsauces cenas drošības klauzulām saskaņā ar jaunajiem tirgus apstākļiem un pārvaldības instrumentiem;

30. uzsver, ka arī lopkopjiem vajadzētu būt iespējai izmantot papildu ieņēmumu plūsmu, ko nodrošina oglekļsaistīga saimniekošana; šajā sakarībā aicina pakāpeniski pāriet no pašreizējās sistēmas, kas vērsta uz noteiktu praksi un iepriekšēju administratīvo atļauju piešķiršanu, uz rezultātos balstītu emisiju pārvaldības sistēmu, vienlaikus ļaujot lopkopjiem izlemt, kuras metodes un tehnoloģijas izmantot, tādējādi saglabājot darījumdarbības brīvību un nodrošinot pārskatatbildību par šo mērķu sasniegšanu;

31. mudina Komisiju pārskatīt noteikumus par gaļas pārstrādi, piemēram, par gaļas pārbaudēm izmantoto tehnoloģiju, un saskaņot minimālos norādījumus par gaļas satura novērtēšanu, kas patlaban ierobežo dzīvnieka liemeņa pilnīgu izmantošanu, lai palielinātu piegādes ķēdes pārredzamību un nodrošinātu lielākus ienākumus lauksaimniekiem;

32. norāda, ka lopkopības sistēmās jo īpaši lietderīga varētu būt prakse un tehnoloģijas, ko var izmantot dzīvnieku veselības un labturības uzlabošanai un efektivitātes pieauguma panākšanai, tostarp, piemēram, zemu izmaksu sistēmas, divvirzienu sistēmas un precīzā lopkopība, kā arī noderīgas varētu būt jaunas digitālās tehnoloģijas, kas var uzlabot dzīvnieku un sistēmu pārvaldību, datu apstrādi un izsekojamību; aicina Komisija ziņot par paraugpraksi lopkopības ilgtspējas jomā un ierosināt konkrētus pasākumus, kas atbalsta nozares inovāciju, efektivitāti un noturību, tostarp labāk izmantot esošās kopējās datubāzes un celma šķirņu gēnu bankas, kas ļautu lopkopjiem, kuri to vēlas, turpināt audzēt noteiktas senās sugas; uzsver digitālo prasmju plaisu starp lauku un pilsētu teritorijām; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai digitālā pārveide sniegtu labumu lauksaimniekiem;

33. uzsver, ka centieni uzlabot dzīvnieku produktivitāti vai klimata mērķus nedrīkst notikt uz dzīvnieku veselības un labturības rēķina;

34. mudina izstrādāt politiku, kas palīdz ģimenes saimniecībām un gados jauniem lauksaimniekiem saglabāt un uzlabot ilgtspējīgu lopkopību un mazapjoma lopkopību, kas ir svarīga to iztikai un nodrošinātībai ar pārtiku; norāda, ka tādēļ ir nepieciešams atbalstīt lauksaimniekus, lai viņi varētu nostiprināties tirgū, izmantojot spēcīgus, mērķtiecīgus finanšu instrumentus, kas ļautu viņiem labāk tikt galā ar finansiālo spiedienu; uzstāj, ka liela nozīme ir kolektīvām struktūrām, piemēram, lauksaimniekiem piederošiem un viņu vadītiem kooperatīviem un ražotāju organizācijām;

35. uzsver nepieciešamību stiprināt atbalstu tālākajiem reģioniem, kur strukturālo un ģeogrāfisko apstākļu dēļ lauksaimniecības izmaksas ir daudz augstākas; aicina Komisiju nākamajā daudzgadu finanšu shēmā atjaunināt *POSEI* finansējumu, lai ņemtu vērā inflāciju kopš 2007. gada; norāda, ka ar indeksāciju vien nepietiek, lai risinātu pieaugošās ražošanas, transporta un piegādes izmaksas; uzsver, ka pienācīgs *POSEI* finansējums ir būtisks, lai saglabātu lauksaimniecību, nodrošinātu lauku saimniecību dzīvotspēju un atbalstītu ES ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju saskaņā ar LESD 349. pantu;

36. aicina Komisiju atzīt īpašās vajadzības un problēmas, ar kurām saskaras lopkopji kalnu un nelabvēlīgākā situācijā esošos apgabalos, tostarp salās, iekšzemes, attālos un tālākajos reģionos, un nodrošināt pienācīgu KLP atbalstu, jo īpaši ar saistīto atbalstu, nozarei specifiskām intervencēm un mērķtiecīgiem lauku attīstības pasākumiem; uzsver, ka lopkopības saglabāšana attālos, salu un mazāk labvēlīgos apgabalos veicina vidisko ilgtspēju, jo novērš zemes pamešanu, atbalsta bioloģisko daudzveidību un saglabā tradicionālās ainavas, atbalsta lauksaimnieku ienākumus un nodrošina iztikas līdzekļus lauku apvidos un palīdz atjaunot lauku apvidu apdzīvotību; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt tālāko reģionu pārstāvju aktīvu līdzdalību augsta līmeņa grupā, jo šo reģionu īpašās ģeogrāfiskās, sociālekonomiskās un ražošanas iezīmes rada tiem raksturīgas problēmas, kurām jāpievērš īpaša uzmanība ES politikas izstrādes procesā;

37. uzsver, ka ir nepieciešama globāla sadarbība un inovatīvu zināšanu nodošana, lai atbalstītu ilgtspējīgas lopkopības sistēmas, īpaši no Eiropas reģioniem ar ļoti efektīvām lopkopības sistēmām, ņemot vērā strauju iedzīvotāju skaita pieaugumu un urbanizāciju;

38. mudina dalībvalstis un Komisiju ieguldīt izglītībā, apmācībā un infrastruktūrā, kas ļauj lauksaimniekiem īstenot ilgtspējīgāku, efektīvāku un dzīvnieku labturībai labvēlīgāku lopkopības praksi, tostarp digitalizācijā, lietišķajos pētījumos, zināšanu nodošanā un apmācībā par inovatīviem rīkiem un tehnoloģijām epizootisku slimību

agrīnai atklāšanai un profilaksei, piemēram, lauksaimniecības dzīvnieku veselības uzraudzības sistēmās; uzsver, cik svarīgi šajā saistībā ir neatkarīgi konsultāciju pakalpojumi, un aicina dalībvalstis pilnvērtīgi izmantot KLP, lai pienācīgi finansētu šādus pakalpojumus;

39. aicina ieviest vienkāršākus dzīvnieku labturības noteikumus, kuru galvenais mērķis ir palīdzēt lauksaimniekiem, izmantojot izglītošanu un atbalstu, nevis uz noteikumu izpildi vērstas metodes;

40. mudina Komisiju iesniegt savus secinājumu par tāda dzīvnieku labturības marķējuma sistēmas izstrādi, kas garantētu pietiekamu un vienotu informāciju patērētājiem, tādējādi novēršot riskus iekšējam tirgum, kurus rada vietēju dzīvnieku labturības shēmu skaita palielināšanās;

41. norāda, ka jaunu lauksaimnieku trūkums apdraud Eiropas lopkopības nozares ekonomisko dzīvotspēju — tikai 12 % lauku saimniecību Eiropas Savienībā vada cilvēki, kas ir jaunāki par 40 gadiem; tādēļ mudina Komisiju padarīt efektīvāku atbalstu darbības uzsākšanai, lai palīdzētu pārvarēt šķēršļus ienākšanai lopkopības nozarē, tostarp augstās darbības uzsākšanas izmaksas; uzsver grūtības piesaistīt gados jaunus lauksaimniekus lopkopības nozarei, kurai trūkst pievilcības, ņemot vērā tādus grūtos darba apstākļus kā ilgas darba stundas, ierobežotas atvaļinājuma iespējas un aizstājēju trūkums, kā arī nepieciešamību ņemt vērā lopkopības saimniecībās strādājošo sieviešu skaita pieaugumu, veicinot dzimumiekļaujošus pasākumus un iespējas;

42. atzinīgi vērtē Komisijas izstrādāto paaudžu nomaiņas stratēģiju; aicina Komisiju sniegt ieteikumus un izskatīt risinājumus, lai pārvarētu galvenos šķēršļus jauno lopkopju darbības uzsākšanai, jo īpaši lielās sākotnējās investīcijas infrastruktūrā, sarežģījumus saistībā ar piekļuvi zemei, jo īpaši dalībvalstu atšķirību dēļ, ierobežotu piekļuvi kredītiem, darbaspēka trūkumu, riska pārvaldības problēmas, dzīvnieku slimību profilaksi un kontroli, un birokrātisko slogu;

43. aicina Komisiju apsvērt iespēju piešķirt vairāk tiešo maksājumu gados jauniem lauksaimniekiem; turklāt uzsver nepieciešamību radīt piemērotus apstākļus pienācīgas pensionēšanās iespējai; uzsver, ka ir būtiski sekmēt piekļuvi kredītiem un zemei, jo īpaši dalībvalstīs ar augstām zemes cenām, palielināt investīcijas lopkopības kvalitātes un pakalpojumu uzlabošanā lauku apvidos, lai piesaistītu un noturētu jaunu lauksaimnieku paaudzi; uzsver, ka ieteikums dalībvalstīm piešķirt 6 % no KLP budžeta paaudžu maiņai nav pietiekami saistošs, lai garantētu pietiekamu atbalstu gados jauniem lauksaimniekiem;

44. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir nākusi klajā ar ES bioekonomikas stratēģiju; aicina Komisiju atzīt inovatīvas lopkopības nozīmi apritīguma veicināšanā un pilnībā atraisīt enerģijas, jo īpaši biogāzes un biometāna, ražošanas potenciālu, digestāta izmantošanu kā

bioloģisku mēslošanas līdzekli un lopkopības blakusproduktu valorizāciju, izmantojot pārstrādes nozari, kas lopkopjiem nodrošinātu papildu ienākumu avotus; uzsver, ka bioekonomikā īpaši svarīga loma ir apgabaliem ar blīvu lopkopību, jo to tuvums pilsētu teritorijām un nelielie attālumi nodrošina aprites ekonomikas sadarbību cilvēku radīto atkritumu plūsmu apjoma palielināšanā un lauksaimniecības atkritumu plūsmu pārstrādē;

45. aicina Komisiju un dalībvalstis apzināt pienācīgas un ilgtermiņa finansējuma iespējas, lai varētu īstenot profilakses pasākumus un piešķirt kompensācijas lauksaimniekiem, kas var ietvert, bet neaprobežojas ar, KLP, ne tikai par zaudējumiem un izmaksām, kas radušās lielo plēsēju uzbrukumu rezultātā, bet arī par riska mazināšanas pasākumiem, tostarp konsultāciju pakalpojumiem, zināšanu apmaiņu un lauksaimnieku apmācību par ganību lopkopības un lielo plēsēju līdzāspastāvēšanu;

46. uzsver, ka mērķtiecīgais Dzīvotņu direktīvas grozījums[31], lai saskaņotu ES tiesību aktu ar vilku aizsardzības līmeni atjauninātajā Bernes konvencijā, ir paredzēts, lai nodrošinātu lielāku elastību vilku populāciju pārvaldībā visā ES un līdz minimumam samazinātu sociālekonomisko ietekmi; uzsver, ka ir jāņem vērā sugu lielā pārrobežu mobilitāte un fakts, ka vienas sugas dažādu populāciju saglabāšanas statuss dažādos reģionos var atšķirties; aicina Komisiju un dalībvalstis vēl vairāk pastiprināt pārrobežu sadarbību šajos jautājumos;

Vidiskā ilgtspēja

47. atzīst lopkopības, jo īpaši zālāju sistēmu, būtisko nozīmi aprites ekonomikas lauksaimniecības sistēmu uzturēšanā, ekosistēmu pakalpojumu uzlabošanā un klimata un vides pakalpojumu sniegšanā, piesaistot oglekli, uzlabojot ūdens kvalitāti un augsnes veselību, aizsargājot bioloģisko daudzveidību, nodrošinot dzīvotnes faunai un florai, it sevišķi kalnu teritorijās, un izmantojot mazauglīgas augsnes, kuras nav piemērotas pārtikas ražošanai; uzsver, ka sugas, kas nav atgremotāji, piemēram, mājputni un cūkas, var vēl vairāk uzlabot apritīgumu, iekļaujot atkritumu plūsmas produktus to barībā un pārstrādājot biomasu, savukārt to kūtsmēsli ir vērtīgs dabīgais mēslojums kultūraugu ražošanai; uzsver, ka ganāmpulka krasa samazināšana var apdraudēt šīs ekosistēmu funkcijas;

48. aicina Komisiju ierosināt pasākumus, lai stiprinātu lopkopības nozares lomu vides un klimata stabilitātei nozīmīgu zālāju saglabāšanā, izmantojot efektīvākas lauksaimniecības sistēmas, uzlabotu lopkopības sistēmu ilgtspēju, palielinot to efektivitāti, un nodrošinātu

---

31 Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj).

lielākus ienākumus lopkopības nozares darbiniekiem;

49. uzsver, ka ir svarīgi integrēt lopkopību ilgtspējīgos lauksaimniecības modeļos, tostarp paralēlās ražošanas sistēmās, tādējādi nodrošinot līdzsvarotas barības vielu plūsmas un līdz minimumam samazinot konkurenci par resursiem; uzsver, cik svarīga ir efektīva lopkopība, lai līdzsvarotu ilgtspēju un pārtikas vajadzības, un norāda uz rotācijas vai aktīvas noganīšanas ieguvumiem attiecībā uz lopbarības ražīgumu, oglekļa piesaisti, augsnes kvalitāti, bioloģisko daudzveidību un noturību pret sausumu; uzsver nepieciešamību palielināt izpratni par labi pārvaldītu dzīvnieku labvēlīgo ietekmi uz vidi;

50. aicina Komisiju palielināt iespēju dalībvalstīm ar KLP atbalstīt lauksaimnieku ainavas saglabāšanas pasākumus, vienlaikus samazinot regulatīvos šķēršļus ganību pilnīgai izmantošanai un nodrošinot stingrāku ES lauksaimniecības zemes aizsardzību pret zemes platību aizņemšanu, degradāciju un konkurējošiem ar lauksaimniecību nesaistītiem lietojumiem;

51. uzsver, ka lauksaimniecības sistēmās ir svarīgi integrēt augkopību ar lopkopību, lai atvieglotu barības vielu reciklēšanu, priekšroku dodot organiskajiem mēslošanas līdzekļiem, nevis sintētiskajiem, samazinātu ķīmisko vielu patēriņu un uzlabotu augsnes auglību un bioloģisko daudzveidību;

52. atzīstot tradicionālo mēslošanas līdzekļu ražošanas stratēģisko nozīmi Eiropas konkurētspējai, aicina Komisiju atbalstīt kūtsmēslu izmantošanu konkrētiem kultūraugiem un paātrināt alternatīvu mēslošanas līdzekļu, piemēram, digestāta un *RENURE* materiālu, apstiprināšanu un ieviešanu, lai veicinātu barības vielu reciklēšanu, samazinātu atkarību no neorganiskajiem mēslošanas līdzekļiem, kas importēti no trešām valstīm, un veicinātu apritīgumu lopkopības sistēmās; atzīst lopkopības nozares stratēģisko nozīmi, samazinot atkarību no sintētiskiem izejresursiem, un norāda, ka digestāta un *RENURE* plašāka izmantošana veicina ne tikai aprites ekonomiku, bet arī ES ekonomikas dekarbonizāciju, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas, atbalstot atjaunīgās enerģijas ražošanu un mazinot ES atkarību no importētām fosilajām degvielām;

53. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu mērķtiecīgi pārskatīt Nitrātu direktīvu[32], lai atļautu izmantot *RENURE* mēslošanas līdzekļus, kas pārsniedz kūtsmēslu izmantošanai noteikto robežvērtību, un saskaņotu to ar jaunākajiem zinātniskajiem pierādījumiem un inovatīvu mēslošanas praksi, tostarp kūtsmēslu izmantošanu, lai veicinātu barības vielu apritīgu pārvaldību, vienlaikus turpinot aizsargāt ūdens kvalitāti; atsaucas uz nesenajiem pētījumiem par

---

[32] Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

dalībvalstīm piešķirto atkāpju ieguvumiem un neitrālo ietekmi uz ūdens kvalitāti;

54. aicina Komisiju nodrošināt taisnīgas cenas vai pienācīgu kompensāciju audzētājiem, ņemot vērā pieaugošās izmaksas par mēslošanas līdzekļiem;

55. aicina Komisiju ieguldīt inovācijā un infrastruktūrā, kas ļauj plašāk izmantot no kūtsmēsliem iegūtus mēslošanas līdzekļus un lopkopībā iegūtu biogāzi, saskaņā ar ES mērķiem klimata un enerģētikas jomā;

56. aicina Komisiju pārskatīt to, kādā veidā lauksaimniecības produktus, blakusproduktus un atlikumus klasificē par atkritumiem, lai veicinātu to izmantošanu kā preces; uzsver, ka lauksaimniecības dzīvnieki ir neaizstājami saistībā ar aprites ekonomiku lauksaimniecībā, un uzsver, ka ir vairāk jāatzīst lopkopības ieguldījums bioekonomikā, ievērojot visaptverošāku pieeju barības vielu un oglekļa aprites cikliem visās pārtikas un nepārtikas ražošanas jomās; aicina Komisiju savā pieejā lopkopības nozarei izmantot pētījumu rezultātus un sekmēt apritīgas barības izpēti un izstrādi; aicina Komisiju pārskatīt noteikumus par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, lai vienkāršotu zema riska produktu, piemēram, vilnas, izmantošanu;

57. brīdina par to, ka universāla politika, kuras mērķis ir plaša mēroga lauksaimniecības dzīvnieku skaita samazināšana, varētu saasināt vides degradācijas problēmu un apdraudēt pārtikas sistēmas noturību; jo īpaši norāda, ka atgremotāju skaita samazināšana varētu izraisīt zemes izmantojuma maiņu, kam būtu negatīva ietekme, tostarp zemes pamešanu, meža platību paplašināšanos, bioloģiskās daudzveidības zudumu un lielāku ugunsgrēku risku;

58. aicina palielināt investīcijas pētniecībā un inovācijā, lai optimizētu augkopības un lopkopības pārvaldības praksi un samazinātu ekoloģisko pēdu, ko atstāj lopkopība, tostarp augu un dzīvnieku selekcija, barošanas, ganību, kūtsmēslu un lauku apsaimniekošanas paņēmieni, kas uzlabo ilgtspējas rezultātus;

59. uzsver, ka ir svarīga stratēģija, kas ņem vērā visu lauksaimniecības ciklu, atbalsta optimālu augsekas plānošanu, maksimāli izmanto aramzemi un uzlabo un pielāgo lauksaimnieku audzētās barības sastāvu, sākot no augu šķirnēm, kas ļauj samazināt emisijas; uzsver, cik svarīgi ir atjaunot darījumdarbības brīvību lauksaimniecībā, ļaujot lauksaimniekiem izstrādāt un izvēlēties ventilācijas, novietņu un barošanas sistēmas, kas ir pielāgotas viņu īpašajiem apstākļiem un vislabāk atbilst viņu ražošanas sistēmām;

60. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiesiskais regulējums attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem tiek izstrādāts pārredzamā veidā, ņemot vērā pamatotus zinātniskos atzinumus, pilnībā iesaistot ieinteresētās personas, jo īpaši lauksaimniekus un lopkopības ražotāju

organizācijas, kā arī paredzot ilgtermiņa scenārijus, kas ļauj pakāpeniski pielāgoties; iesaka lēmumu pieņemšanas procesu balstīt uz reālām sabiedriskām apspriešanām, detalizētiem ietekmes pētījumiem un pastāvīgas atgriezeniskās saites mehānismiem, lai nodrošinātu efektīvu un vietēji atzītu īstenošanu;

61. aicina paredzēt lielāku politikas elastību, lai sekmētu uz mērķrādītājiem balstītu pieeju, izmantojot uz lauku saimniecībām balstītu salīdzinošo novērtēšanu, nevis lejupējus pasākumus, kas nozīmē, ka pasākumu izvēlei vajadzētu būt lauksaimnieku ziņā, kamēr vien tie sekmē noteiktos mērķus;

62. aicina Komisiju ierosināt instrumentus, kas, izmantojot ekstensīvākas lauksaimniecības sistēmas, palielina lopkopības lomu ekoloģiski un klimatiski vērtīgu zālāju uzturēšanā, un uzlabot intensīvo sistēmu ilgtspēju;

Lopkopības sociālais aspekts un nozares īpašās problēmas

63. uzsver, ka lopkopības politikas izstrādē ir stingri jābalstās uz augstākajiem zinātniskajiem standartiem, tādējādi nodrošinot līdzsvarotu un visaptverošu izpratni par ieguldījumu un problēmām, kas saistītas ar lopkopību;

64. uzsver, cik svarīgi ir izplatīt pārredzamu, piekļūstamu un uz pierādījumiem balstītu zinātnisku informāciju, lai sabiedriskajās diskusijās par lauksaimniecības dzīvnieku un gaļas ražošanu un patēriņu atspēkotu maldinošu informāciju un ideoloģiskus aizspriedumus; šajā sakarībā norāda, ka Pasaules Veselības organizācija mudina patērēt dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas kā daļu no pilnīga un līdzsvarota uztura;

65. uzsver, ka politikas lēmumu un sociālo priekšstatu pamatā vajadzētu būt pienācīgiem zinātniskiem pierādījumiem, kas atspoguļo ražošanas sistēmu daudzveidību, to ieguldījumu cilvēku uzturā, lauku ekonomikā un vidiskajā ilgtspējā, tādējādi veicinot pozitīvāku lopkopības nozares tēlu, un ka šajā nolūkā ir būtiski uzlabot dialogu starp zinātni, politikas veidotājiem, ražotājiem un patērētājiem, mudinot uz informētu, līdzsvarotu un nepolarizētu pieeju lopkopības nozīmei Eiropas sabiedrībā; uzsver, cik svarīgi ir informēt patērētājus par dzīvnieku olbaltumvielu patēriņa priekšrocībām kā daļu no pilnvērtīga un sabalansēta uztura;

66. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu no jauna pievērsties jautājumam par gaļas nosaukumiem, ko izmanto gaļas un gaļas izcirtņu apzīmēšanai, lai aizsargātu dzīvnieku izcelsmes produktus un aizliegtu to izmantošanu tādu produktu marķēšanai, kas nav dzīvnieku izcelsmes, un uzskata, ka šis noteikums būtu jāattiecina uz mākslīgi radītas gaļas produktiem un hibrīdproduktiem, kas sastāv no dzīvnieku un augu olbaltumvielu maisījuma; atgādina, ka šāda aizsardzība jau pastāv piena produktu nozarē; uzsver, ka skaidrs,

godīgs un pārredzams marķējums ir būtisks, lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību patērētājiem un popularizētu ES dzīvnieku izcelsmes produktu kvalitāti, tostarp uzsverot šo produktu atzītos marķējumus un īsās piegādes ķēdes;

67. mudina politikas veidotājus visos līmeņos uztura pamatnostādņu izstrādē ievērot uz pierādījumiem balstītus standartus, pilnībā atzīstot gaļas, piena produktu un olu vērtību uztura, kultūras un ekonomikas ziņā, ņemot vērā arī pieejamību cenas ziņā un faktisko proteīna saturu, ko sniedz dzīvnieku izcelsmes produkti dažādos reģionos;

68. aicina Komisiju pārskatīt Regulu (ES) Nr. 1169/2011[33], lai ieviestu obligātu izcelsmes marķējumu visiem gaļu saturošiem produktiem, ko laiž ES tirgū, pat ja gaļa nav galvenā sastāvdaļa, skaidri norādot Es/trešo valstu izcelsmi; aicina Komisiju izvērtēt iespēju ieviest obligātu gaļas izcelsmes valsts norādi, ja tā tiek izmantota kā sastāvdaļa pārstrādātos produktos;

69. aicina Komisiju strādāt ar zinātniekiem, lai iepazīstinātu ar pētījumiem par pārtikas aizstājēju ietekmi; brīdina par to, cik nekritiski tiek popularizēti uztura un vides ziņā nepiemēroti tradicionālās dzīvnieku izcelsmes pārtikas aizstājēji, tostarp tādi, kuriem nav tādi paši bioaktīvie savienojumi vai būtiski mikroelementi, kas atrodami dabīgā gaļā no veselīgiem dzīvniekiem, kuri audzēti kvalitatīvās sistēmās, un jo īpaši brīdina par to iekļaušanu skolu pārtikas grozos bērniem un jauniešiem; norāda, ka tradicionāla dzīvnieku izcelsmes pārtika kopā ar augu izcelsmes pārtiku var veicināt līdzsvarotu un uzturvielām bagātu uzturu;

70. prasa Komisijai veikt visaptverošu ietekmes novērtējumu, balstoties uz jaunākajiem zinātniskajiem pierādījumiem un pienācīgu apspriešanos ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, pirms tā iesniedz jaunus tiesību aktu priekšlikumus, kas skar lauksaimniecības nozari;

71. pauž dziļas bažas par pieaugošo spiedienu popularizēt sintētisko pārtiku, piemēram, laboratorijā ražotas olbaltumvielas, bez pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem par to nekaitīgumu, rūpniecisko dzīvotspēju vai ieguvumiem videi; uzsver nepieciešamību veikt pienācīgus ietekmes novērtējumus, pamatojoties uz zinātniskiem

---

33 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

pierādījumiem un ņemot vērā visus aspektus, kas saistīti ar drošību, ietekmi uz vidi, tirgu un patērētāju aizsardzību, pirms tiek ierosināts jauns tiesiskais regulējums jaunām pārtikas tehnoloģijām, jo īpaši ar skaidru un atbilstošu marķējumu;

72. uzsver atgremotāju ekoloģisko nozīmi un dabiskas gaļas uzturvērtību, kā arī uzsver, ka sintētiskās pārtikas ražošana lielā mērā balstās uz ļoti industrializētiem, energoietilpīgiem un ķīmiski ietilpīgiem procesiem, kas ir pretrunā ES atbalstītajiem ilgtspējas principiem; norāda, ka mūsdienās sintētiskā pārtika nav ne dzīvotspējīgs risinājums, ne droša alternatīva tradicionālajai lauksaimniecībai un lopkopībai, un ka tās popularizēšana varētu apdraudēt tūkstošiem ģimenes saimniecību; aicina Komisiju veikt stingrus un neatkarīgus sintētisko pārtikas produktu novērtējumus par to ietekmi uz veselību un vidi un sociālekonomisko ietekmi, kā arī patērētāju aizsardzības apsvērumiem un ietekmi uz tradicionālo lauksaimniecību un lopkopību; aicina pašreizējos regulējuma noteikumus nepārprotami vērst uz patērētāju, Eiropas ražotāju un lauku apvidu aizsardzību;

73. uzsver lopkopības nozares būtisko lomu pārtikas nodrošinājuma, darbvietu radīšanas, vietējās produkcijas aizsargāšanā un popularizēšanā un ekonomiskās stabilitātes garantēšanā visā ES; atzīst lopkopības nozīmi ne tikai pārtikas un vides pakalpojumu nodrošināšanā, bet arī sociālās atbildības un pienācīgu darba nosacījumu un lauku attīstības veicināšanā; uzsver KLP rezultātu rādītāja (I.24) “Nodarbinātības veicināšana lauku apvidos” nozīmi, jo tas liek pievērst uzmanību lopkopības, jo īpaši ģimeņu vadītu un mazo saimniecību, lomai;

74. uzsver, ka bez pietiekama finansējuma nozare gados jauniem cilvēkiem kļūs aizvien nepievilcīgāka, kas rada ne vien darbvietu zaudēšanas risku, bet arī ES uzturvērtības un sociālās konkurētspējas samazināšanās risku;

75. norāda, ka ir svarīgi atzīt un uzsvērt sieviešu būtisko lomu lopkopības saimniecībās, kurās papildus ikdienas darbam saimniecībā viņas bieži vien ir atbildīgas par zināšanu pārvaldību un nodošanu no paaudzes paaudzē; šajā saistībā uzsver, ka ģimenes saimniecības, kurās sievietēm un ģimenei ir centrālā nozīme, ir Eiropas lopkopības mugurkauls, kas būtu jāatbalsta ar konkrētu politiku, kura atzīst šādu saimniecību ekonomisko, sociālo un kultūras nozīmi; tādēļ uzskata, ka Eiropas publiskajā politikā būtu jāiekļauj efektīvāka dzimumperspektīva, veicinot mērķtiecīgus pasākumus lauksaimnieču atbalstam, nodrošinot vienlīdzīgas iespējas, viņu ieguldījuma pamanāmību un labāku piekļuvi apmācībai, finansējumam un pārstāvībai lēmumu pieņemšanas procesos;

76. uzsver lauksaimniecības un lopkopības būtisko nozīmi sociālie ieguvumu nodrošināšanā kopienām, jo tiek saglabātas atklātas platības, nodrošināta izglītība un sniegta aprūpe cilvēkiem ar īpašām

vajadzībām kā “zaļā aprūpe” saimniecībās; uzsver nepieciešamību saglabāt lauksaimniecības un lopkopības ražošanu visos ES reģionos, īpaši veicināt šāda veida “zaļo aprūpi” un nodrošināt lauksaimniekiem pienācīgu atlīdzību par viņu darbu;

77. uzsver, ka ir svarīga lopkopju garīgā veselība un labjutība, un aicina turpmākajos KLP instrumentos iekļaut psiholoģiskā atbalsta, administratīvās vienkāršošanas, darba un privātās dzīves līdzsvara pasākumus, kā arī izolētības mazināšanas pasākumus;

Dzīvnieku slimības

78. uzsver, ka dzīvnieku slimībām ir ievērojamas sociālekonomiskās, vidiskās un dzīvnieku labturības sekas gan lauku saimniecību, gan vietējā, valsts un reģionālā līmenī; uzsver, ka šo ietekmi uz lopkopību vēl vairāk saasinās temperatūras pieaugums, vēja ātrums un arvien biežāki ar klimatu saistīti ekstremāli laikapstākļi ES, tāpēc šis jautājums ir jārisina;

79. uzsver nepieciešamību stiprināt monitoringu un profilakses pasākumus, lai izvairītos no dzīvnieku slimību pārnešanas Eiropas Savienībā gan no ES, gan trešām valstīm, un aicina sistemātiski novērtēt biodrošības neaizsargātību ES, īpašu uzmanību pievēršot zināmu un jaunu slimību ieceļošanas punktiem;

80. uzsver, ka Eiropas Savienībā jebkurš gadījums, kad neizdodas novērst vai kontrolēt dzīvnieku slimības vienā dalībvalstī, var izraisīt tūlītējas sekas citās dalībvalstīs, un ir nepieciešami koordinēti reaģēšanas pasākumi; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi un izmaksu ziņā lietderīgi nodrošināt profilaksi, jo īpaši attiecībā uz vakcināciju, agrīnu atklāšanu un sagatavotību, pienācīgu informācijas apmaiņu un koordināciju starp dalībvalstīm, kā arī ekonomiskās kompensācijas mehānismiem lopkopjiem, kas cieš tiešus un netiešus zaudējumus veselības aizsardzības pasākumu piemērošanas rezultātā;

81. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt resursus, kas vajadzīgi, lai īstenotu efektīvas un lietderīgas profilakses un kontroles programmas, tostarp finansiālu, veterināro, tehnisku un administratīvo atbalstu, kā arī pētījumus par tādu dzīvnieku ģenētisko selekciju, kuriem ir lielāka noturība pret jaunām slimībām;

82. uzsver, ka ir svarīgi īstenot savlaicīgu un efektīvu rīcību, lai kontrolētu dzīvnieku slimību izplatīšanos; aicina Komisiju pastiprināt īpašu ātrās brīdināšanas un reaģēšanas mehānismu, ko aktivizēt gadījumos, kad ir aizdomas par dzīvnieku slimību uzplaiksnījumu vai tas apstiprinājies, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu reāllaikā starp valstu iestādēm un Komisiju par epidemioloģisko situāciju, atvieglotu riska novērtējuma un kontroles pasākumu koordinēšanu starp dalībvalstīm un garantētu atbilstīgu saziņu ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, it sevišķi lauksaimniekiem un patērētājiem;

83. atzinīgi vērtē to, ka līdz 2023. gadam ES jau bija sasniegusi pusi no sava 2030. gada mērķa, proti, par 50 % samazināt antimikrobiālo līdzekļu pārdošanu un lietošanu veterinārmedicīnā; uzsver nepieciešamību turpināt šos centienus un izstrādāt koordinētu ES pieeju dzīvnieku slimību profilaksei un atklāšanai ar agrīniem monitoringa, vakcinēšanas un biodrošības pasākumiem, lai izvairītos no dzīvnieku slimību izplatīšanās, kas varētu apdraudēt mērķa sasniegšanu attiecībā uz antimikrobiālo līdzekļu lietošanas samazināšanu;

84. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt progresīvus diagnostikas instrumentus, prognozējošās modelēšanas un dekontaminācijas paņēmienus; aicina Komisiju apsvērt iespēju vēl vairāk stiprināt ES dzīvnieku veselības standartus, lai aizsargātu lopkopību, tostarp noteikumus par tādu savvaļas dzīvnieku populāciju samazināšanu vai izslēgšanu, kas rada infekcijas slimību risku, un vajadzības gadījumā par dzīvnieku mērķtiecīgu vakcināciju kā papildinājumu atbildīgai lauksaimniecības dzīvnieku selekcijai un audzēšanai, kas var palīdzēt samazināt endēmisku un jaunu slimību sastopamību;

85. aicina Komisiju atzīt veterinārmedicīnas nozares nozīmi un atbalstu centienos pārnest biotehnoloģijas no laboratorijas uz saimniecību, paātrinot un racionalizējot regulatīvos procesus, finansējot un modernizējot dzīvnieku veselības biotehnoloģijas, informējot lauksaimniekus un plašāku sabiedrību par to ieguvumiem, pārkvalificējot darbaspēku un pilnveidojot tā prasmes, kā arī atbalstot datu vākšanu un mākslīgā intelekta izmantošanu saimniecībās un dzīvnieku veselības nozarē;

86. aicina Komisiju uzlabot šo izmaksu — gan tiešo, gan netiešo — uzraudzību un ziņošanu par tām, lai palielinātu ES un dalībvalstu atbalsta pasākumu efektivitāti un ātrumu; šajā sakarībā norāda, ka *FAO* ir izstrādājusi jaunu instrumentu *OutCosT* (*OUTbreak COSting Tool* — uzliesmojumu izmaksu noteikšanas rīks), kas ļauj valstīm novērtēt finansiālo slogu, kurš saistīts ar dzīvnieku slimību uzliesmojumiem un to kontroles pasākumiem;

87. atbalsta dažu dalībvalstu aicinājumu Komisijai pielāgot ES pieeju dzīvnieku slimību apkarošanai, izmantojot vakcināciju, ja iespējams un atkarībā no sugas un slimībām, kā profilaktisku pasākumu un daļu no plašāka instrumentu kopuma;

88. tomēr uzsver, ka vakcinācija ir vēl efektīvāka, ja to papildina biodrošības un uzraudzības pasākumi; uzsver, ka vakcinācijas pasākumi ir jāapvieno ar ģenētiskās selekcijas programmām, kas vērstas uz imunoloģisko noturību, it sevišķi vietējām šķirnēm un neaizsargātos apvidos, lai panāktu ilgtermiņa aizsardzību; uzsver, ka centieni šajā jomā ir jāpastiprina un jāatbalsta, izmantojot pieejamas un cenas ziņā pieņemamas vakcīnas, biodrošības pasākumus, kas ir pienācīgi pielāgoti riska līmenim, un papildu un īpašu finansējumu

skartajiem lauksaimniekiem visās dalībvalstīs saskaņā ar KLP pēc 2027. gada;

89. uzsver, cik svarīga ir koordinēta pieeja dzīvnieku veselībai, kura ietver proaktīvas investīcijas pētniecībā, uzraudzības sistēmās, vakcīnu izstrādē un ārstēšanas iespējās, lai pārvaldītu gan zināmas, gan jaunas slimības; atzīst "*DIVA*" vakcīnu (*Differentiating Infected from Vaccinated Animals* — inficēto un vakcinēto dzīvnieku nošķiršanas vakcinācija) izstrādi, kas ļauj nošķirt dzīvniekus, kuri ir inficēti ar patogēnu, no dzīvniekiem, kuri pret to ir vakcinēti; tādēļ aicina Komisiju ņemt vērā jaunākās zinātniskās norises un pārskatīt Regulu (ES) 2016/429[34], lai izveidotu jaunu veselības statusa kategoriju "no slimības brīvs, vakcinēts"; aicina Komisiju sekmēt investīcijas *DIVA* vakcīnu izpētē un izstrādē, izmantojot pamatprogrammu "Apvārsnis Eiropa", un panākt, lai lauksaimnieki sāk ātrāk izmantot šo vakcīnu;

90. **a**icina Komisiju atbalstīt ieguldījumus saimniecību bioloģiskajā drošumā, palielinot finansējumu, tostarp ārpus KLP; turklāt aicina Komisiju pastiprināt dzīvnieku veselības aizsardzības pasākumus ES lauksaimniecības nozarē, ar sagatavotības un agrīnas atklāšanas mehānisma palīdzību koordinējot veterināro vakcīnu, jaunu antigēnu un diagnostikas reaģentu un imunoloģisko veterināro zāļu pētniecību, kopīgu iepirkumu, krājumu veidošanu un piegādi ES līmenī, un veicinot šo produktu izstrādi Eiropas Savienībā; aicina Komisiju nodrošināt atbilstīgu finansējumu šim mehānismam;

91. mudina izveidot stratēģiskus krājumus, lai varētu ātrāk reaģēt jaunu epidēmiju gadījumos; uzsver, ka ir steidzami jāizveido centralizēta un saskaņota datubāzes sistēma dzīvnieku vakcinācijām visās dalībvalstīs; norāda, ka šāda sistēma uzlabotu izsekojamību, uzlabotu slimību uzraudzību, palīdzētu savlaicīgi reaģēt uz uzliesmojumiem un veicinātu ES dzīvnieku veselības un pārtikas nekaitīguma politikas vispārējo efektivitāti; norāda, ka visaptveroša vakcinācijas datubāze atvieglotu pārrobežu sadarbību, nodrošinātu atbilstību ES standartiem un sniegtu vērtīgu ieskatu politikas izstrādē, pētniecībā un lauksaimniecības dzīvnieku veselības ilgtspējīgā pārvaldībā;

92. atbalsta pētījumus par jaunām tehnoloģijām vīrusu inaktivēšanai pārtikas produktos, piemēram, par augstspiediena apstrādi, kas šķiet daudzsološa metode pārtikas nekaitīguma un kvalitātes saglabāšanai; uzsver, cik svarīgs ir īpašs dzīvnieku uzturs un barības sastāvs, lai novērstu noteiktu slimību izplatīšanos un uzlabotu vispārējo dzīvnieku veselību un noturību;

---

[34] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā ("Dzīvnieku veselības tiesību akts") (OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj).

93. mudina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt reģionālās iestādes un sadarboties ar tām, un apspriesties ar lauksaimniekiem, lai izstrādātu un īstenotu plānus dzīvnieku slimību profilakses, vakcinācijas un ietekmes mazināšanas jomā, vienlaikus pēc iespējas 94 no dzīvnieku izkaušanas;

94. aicina veidot ciešāku sadarbību starp Eiropas Savienību, nozares ieinteresētajām personām un starptautiskajiem partneriem, tādējādi nodrošinot efektīvu līdzekļu piešķiršanu un zināšanu apmaiņu ar nolūku uzlabot slimību pārvaldību un profilaksi;

95. aicina Komisiju palielināt ES finansējumu izskaušanas un kontroles shēmām dalībvalstīs; iesaka izveidot visaptverošas ekonomiskā atbalsta sistēmas, tostarp kompensācijas shēmas, kas aptvertu visu piegādes ķēdi, lai nodrošinātu, ka visas skartās puses, jo īpaši lopkopji, saņem pienācīgu palīdzību; uzsver, ka gadījumos, kad notiek nopietns dzīvnieku slimības uzliesmojums, kas rada ievērojamus ekonomiskus zaudējumus, ir jādara pieejams paātrināts finansiālais atbalsts, lai mazinātu nenoteiktību un ļautu turpināt saimniecisko darbību; aicina dalībvalstis racionalizēt atbalsta pieteikumu novērtēšanu, likvidēt nevajadzīgus administratīvos šķēršļus un noteikt skaidrus termiņus atbalsta izmaksai, lai palīdzētu lauksaimniekiem labāk plānot un stabilizēt savu darbību;

96. atzinīgi vērtē Komisijas 2025. gada KLP vienkāršošanas un konkurētspējas paketē iekļauto priekšlikumu palielināt KLP spēju sniegt finansiālu un darbības atbalstu lauksaimniekiem, kurus ietekmējušas dabas katastrofas, nelabvēlīgi ar klimatu saistīti laikapstākļu notikumi vai dzīvnieku slimības, un ieviest papildu krīzes maksājumu, ko dalībvalstis varētu mobilizēt no lauku attīstības fonda līdzekļiem; uzskata, ka turpmākajai KLP ir arī aktīvi jāatbalsta lauksaimnieku spēja risināt dzīvnieku slimību izplatīšanos un epidēmijas, it sevišķi paredzot ievērojami lielāku budžetu krīzes pārvarēšanas instrumentiem un lauksaimniecības krīzes rezervei, ko var ātri un efektīvi aktivizēt, lai atbalstītu skartos lauksaimniekus;

97. aicina dalībvalstis papildināt šo iniciatīvu, turpinot izstrādāt riska pārvaldības shēmas, kas būtu pielāgotas krīzes situācijām, kuras izraisa dzīvnieku slimības, tostarp atvieglojot piekļuvi apdrošināšanas shēmām un kopfondiem; aicina Komisiju ierosināt izveidot jaunu Eiropas pārapdrošināšanas instrumentu, kurš ļauj segt riskus, kas saistīti ar jaunām epizootijām, un nodrošināt, ka visām lauku saimniecībām ir pieejami apdrošināšanas līgumi aizsardzībai pret epizootijām;

98. aicina Komisiju novērtēt iespēju izveidot Eiropas dzīvnieku veselības fondu, lai sniegtu ātru un taisnīgu atbalstu slimību uzliesmojumu gadījumā; uzsver, ka, ņemot vērā dažādu dzīvnieku slimību radītos riskus, ir būtiski piešķirt līdzekļus dzīvnieku ģenētiskajai uzlabošanai, lai radītu šķirnes, kas ir izturīgākas pret slimībām, tādējādi stiprinot

ES nodrošinātību ar pārtiku, saskaroties ar iespējamām veselības krīzēm;

99. mudina Komisiju sadarboties ar starptautiskajiem tirdzniecības partneriem, lai nodrošinātu reģionālu tirdzniecības aizliegumu un atzītu inaktivācijas metožu, piemēram, ēdiena gatavošanas un ilgstošas konservēšanas, pieņemšanu un tādējādi samazinātu nevajadzīgu ekonomisko kaitējumu ES lopkopības nozarei;

100. tāpat aicina Komisiju novērtēt iespēju noteiktos specifiskos gadījumos ieviest nodalīšanas mehānismu, kura pamatā ir biodrošības pārvaldība un lopkopības prakse, kopā ar uzticamākajiem ES tirdzniecības partneriem izvērtējot tā piemērojamību starptautiskā kontekstā;

101. mudina Komisiju novērtēt riskus, kas izriet no savvaļas nagaiņu skaita pieauguma, un to ietekmi uz dzīvnieku veselību, sabiedrības veselību un bioloģisko daudzveidību; šajā saistībā uzskata, ka ir jāīsteno horizontāli pasākumi, kuru mērķis ir pienācīgi pārvaldīt šādas pārmērīgas populācijas;

Tirdzniecības aspekti

102. uzsver, ka Es lopkopības nozare ir īpaši neaizsargāta pret dažādiem ārējiem satricinājumiem, tostarp veselības krīzi, ārkārtējiem laikapstākļiem, cenu svārstīgumu un piegādes ķēžu traucējumiem, kā arī pret pieaugošu konkurenci no trešo valstu puses, kuru produkti ne vienmēr atbilst augstajiem ES vides, dzīvnieku labturības, veselības un pārtikas nekaitīguma standartiem, kas izskaidro lauksaimnieku paustās bažas par savstarpīguma trūkumu un negodīgu globālo konkurenci; tādēļ uzsver nepieciešamību nodrošināt taisnīgākus konkurences apstākļus starptautiskajā tirgū, lai aizsargātu Eiropas uzņēmumu ekonomisko dzīvotspēju, un tirdzniecības nolīgumos garantēt savstarpējības standartus; tādēļ aicina, slēdzot tirdzniecības nolīgumus, ņemt vērā nozares neaizsargātību;

103. aicina nākamajā daudzgadu finanšu shēmā izveidot īpašu instrumentu, kas sniegtu mērķtiecīgu atbalstu lauksaimniecības nozarēm, tostarp lopkopības nozarei, kuras pašreizējo tirdzniecības nolīgumu dēļ varētu saskarties ar traucējumiem vai kurām varētu būt nepieciešami pielāgojumi;

104. norāda, ka situācijā, kad dzīvnieku izcelsmes produktu un gaļas patēriņš ES labākajā gadījumā paliek nemainīgs, bet paredzams, ka pieprasījums pēc dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielām pasaulē pieaugs, būtu jāatzīst eksporta ekonomiskā nozīme un nepieciešamība pozicionēt ES kā pasaulē vadošo reģionu klimatu saudzējošai un dzīvniekiem labvēlīgai lauksaimniecībai, kas eksportē zināšanas, tehnoloģijas un praksi pārejai uz ilgtspēju pasaules tirgos, vienlaikus nodrošinot ES uztursuverenitāti; uzsver, ka tas varētu veicināt pētniecību, inovāciju, ieguldījumus un nodarbinātību; uzsver, ka šajā kontekstā būtiskas kļūst investīcijas lauksaimniecības dzīvnieku

kvalitātes uzlabošanā un ģenētiskajā izsekojamībā, lai nodrošinātu globālo pieprasījumu pēc dzīvnieku izcelsmes produktiem ar augstu uzturvērtību;

105. pauž nožēlu par to, ka mūsu tirdzniecības partneri ne vienmēr ievēro ES noteiktos vērienīgos standartus un mērķus veselības, dzīvnieku labturības, vides un citās ilgtspējīgas attīstības jomās; uzstāj, ka tāpēc ES lopkopji ne starptautiskajos tirgos, ne ES iekšējā tirgū nekonkurē ar trešo valstu ražotājiem vienlīdzīgos konkurences apstākļos;

106. norāda, ka, lai gan visai importētajai pārtikai, kas tiek laista ES tirgū, ir jāatbilst attiecīgiem augstiem ES gatavo izstrādājumu standartiem, kuri ir piemērojami neatkarīgi no tā, vai produkts ir ražots ES vai importēts, ražošanas prasības (“process un ražošanas metodes”) importētajiem produktiem parasti netiek piemērotas;

107. uzstāj, ka saskaņā ar Komisijas secinājumiem par ES veselības un vides standartu piemērošanu importētiem lauksaimniecības un lauksaimniecības pārtikas produktiem ir iespējams veidot tādu politiku, lai veselības, vidiskās un dzīvnieku labturības prasības attiecībā uz procesu un ražošanas metodēm piemērotu importētajiem produktiem tādā veidā, kas ir saderīgs ar PTO noteikumiem; atzīst, ka pirms ražošanas standartu piemērošanas importam vienmēr ir būtiski katru gadījumu izvērtēt atsevišķi, kā norādīts Komisijas ziņojumā;

108. aicina Komisiju nodrošināt lielāku saskaņotību starp tās tirdzniecības un ilgtspējas politikas virzieniem, visos apspriežamajos tirdzniecības nolīgumos iekļaujot pušu savstarpēju pienākumu ievērot vides un dzīvnieku veselības standartus, izmantojot spoguļklauzulas, lai nodrošinātu, ka ES tirgū netiek laisti importētie produkti, kas neatbilst ES standartiem; aicina Komisiju nodrošināt un stiprināt pienācīgu un stingru importa kontroli, lai aizsargātu vietējos ražotājus un ES patērētājus;

109. aicina Komisiju stiprināt labi finansētu ES veicināšanas politiku, palielinot budžetu ES lauksaimniecības produktiem, tostarp dzīvnieku izcelsmes produktiem, un nodrošināt pastāvīgu atbalstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm starptautiskajā tirdzniecībā, kas ir svarīgs kvalitātes, izsekojamības un lauku attīstības pīlārs; uzsver, ka lopkopības nozare atbild par nozīmīgu daļu Eiropas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu, ietverot tādus produktus kā sieri, desas, šķiņķi un svaiga gaļa, kas izgatavoti, izmantojot zināšanas, kuras nodotas no paaudzes paaudzē, un ražošanas metodes, kas ir cieši saistītas ar to izcelsmes reģioniem;

110. uzsver, ka kvalitātes apzīmējumi ne tikai parāda ražotāja darbu, bet arī aizsargā tradicionālu praksi, veicina Eiropas gastronomijas daudzveidību un palīdz saglabāt ražotņu kultūras identitāti; turklāt uzsver, cik svarīgs ir skaidrs un precīzs marķējums, lai uzlabotu produktu izsekojamību un aizsargātu patērētājus no maldinošas

tirgvedības prakses gan ārpus ES, gan pašā ES, piemēram, no prakses, kad tiek izmantoti nosaukumi ar “eiropeisku” pieskaņu vai vizuāli līdzīgiem nosaukumiem, kas maldinoši liek domāt, ka produktiem ir ES vai vietēja izcelsme vai kvalitāte;

111. aicina Komisiju turpināt atbalstīt lauksaimnieku centienus ievērot ES standartus un tādējādi neļaut tiem zaudēt konkurētspēju un tā rezultātā pārcelt ES ražošanu uz trešām valstīm, kurās ir spēkā zemāki dzīvnieku labturības, ražošanas un sociālie standarti, kā arī nodrošināt, lai ražotājiem būtu piekļuve finansējumam, lai uzlabotu lauksaimniecības dzīvnieku ģenētiku nolūkā stiprināt konkurētspēju ar kvalitāti, nevis kvantitāti;

°

° °

112. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.